

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 126

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 15 de febrer del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 522/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a procés de bancarització de les caixes. 5474
 - 2) RGE núm. 528/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels compromisos electorals per part de la Conselleria d'Educació i Cultura. (**Ajornada**). 5475
 - 3) RGE núm. 529/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carme Llinàs i Warthmann, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la concentració-protesta d'alguns centres educatius dia 10 de febrer. (**Ajornada**). 5476
 - 4) RGE núm. 530/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a demandes dels pares i les mares d'alumnes amb necessitats especials a Eivissa. (**Ajornada**). 5476
 - 5) RGE núm. 531/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament escolar a Menorca. (**Ajornada**). 5476
 - 6) RGE núm. 535/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a Sant Antoni. 5476
-
-

7) **RGE núm. 536/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa extraordinari de formació de l'Escola d'Hoteleria. 5477

8) **RGE núm. 537/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous jutjats de Maó. 5477

9) **RGE núm. 534/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procés d'adjudicació de l'aparcament del nou hospital de referència. 5478

10) **RGE núm. 533/11**, de l'Hble. Diputat Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per a la disminució de l'atur a les Illes Balears. 5479

11) **RGE núm. 532/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, Grup Parlamentari Popular, relativa a atur i afiliació a la Seguretat Social. 5481

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6499/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears. 5483

III. MOCIÓ RGE núm. 456/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6502/10. 5490

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 5726/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment reiterat per part del Govern de les Illes Balears del protocol general sobre actuacions en matèria d'aigües en el terme municipal de Palma. 5498

2) **RGE núm. 235/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluació sobre la incidència i eficiència de les polítiques desenvolupades pel Govern de les Illes Balears durant la present legislatura. 5503

Compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia, per tal de donar compliment de la resolució aprovada pel Parlament, derivada del debat i de la votació de la Moció RGE núm. 13384/09, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la policia local i turística. 5508

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Sí, Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, presidenta, li deman la paraula segons l'article 68.1, li demanaríem l'alteració de l'ordre del dia -en principi pareix que hi ha acord- d'un tema en un escrit que nosaltres havíem presentat per tal que hi hagués una compareixença de la consellera d'Interior, presentada pel diputat José María Rodríguez, sobre un tema d'un incompliment que pensam que podria anar avui a l'ordre del dia si tots els portaveus hi estan d'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. És així, senyors portaveus? Hi ha acord per incloure aquest punt de compliment de la Moció 13384/09? Sí? Molt bé.

Per tant, passaríem aquest punt de compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia per tal de donar compliment de la resolució aprovada pel Parlament, derivada del debat i de la votació de la Moció RGE núm. 13384/09, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb

la policia local i turística, serà debatuda com a darrer punt de l'ordre del dia d'avui.

Passam al primer punt que correspon a les preguntes presentades amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 522/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a procés de bancarització de les caixes.

La primera pregunta RGE núm. 522/11, és relativa a procés de bancarització de les caixes, la formula el diputat Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Hisenda, tot aquest procés que viuen les caixes d'estalvi, en principi es va anunciar, i aquesta era la primera intencionalitat, per cercar finançament extern a través del FROP i totes aquestes històries, la segona passa va ser que no era només per això sinó que hi havia tancaments d'oficines, prejubilacions de treballadors i ara ja estan com a una tercera fase, i en la tercera fase surt la veritat que nosaltres vàrem denunciar a una proposició no de llei en aquesta cambra, la tercera fase -entenem- és la bancarització de les caixes d'estalvi. Cada vegada s'anuncia, i avui mateix a la premsa surt, que el

centre de decisió, en el nostre cas sobretot de la Caixa d'Estalvis de les Balears, de Sa Nostra, serà fora de les nostres fronteres.

Vostè sap perfectament que les caixes d'estalvi han desenvolupat i tenen una funció molt important de dinamització econòmica del territori propi i també tenen una funció social molt important perquè és evident que moltes de les polítiques socials i de les polítiques culturals depenen d'aquest esforç que fan les caixes d'estalvi. Nosaltres veim amb molta preocupació aquest procés de bancarització i veim amb molta preocupació la no-reacció, l'apatia del Govern de les Illes Balears davant aquesta situació almenys per intentar modular i que no sigui perjudicial tot aquest procés. Per això li demanam al Sr. Conseller quina valoració fa de tot aquest procés.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, els processos que afecten el sistema financer des dels darrers mesos són processos molt accelerats, s'han canviat de forma constant en els darrers temps, el que servia fa tres o quatre mesos no serveix ara, hi ha un procés de canvi continu, i això ha afectat principalment a la peça més feble de tot el sistema financer espanyol que són les caixes d'estalvi, una qüestió que ha estat comentada des de tots els àmbits econòmics europeus. Per tant, els processos que s'han seguit no s'han viscut amb apatia des del Govern, el Govern els ha viscut de forma molt directa amb Sa Nostra, no únicament amb Sa Nostra sinó que també amb Caixa Rural, que ha fet un procés de fusió, ja no freda sinó directa, amb Cajamar o la situació de la Caixa Colònia. De manera que hem tengut una presència activa dintre de tot aquest sistema i hem intentat treballar en una línia que sigui el menys lesiva per als interessos de les Illes Balears.

Les caixes d'estalvi d'aquí, concretament Sa Nostra, mantindrà els seus eixos de fundació, no perd patrimoni cultural artístic ni històric i manté la seva teranyina, el seu teixit amb el seu nom, amb el nom Sa Nostra, Banca Mare Nostrum o Grup Mare Nostrum que al final s'ha esdevingut com el que marcarà el segell d'aquesta nova operació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Melià, vol fer ús de la paraula?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li vàrem demanar per escrit els informes emesos, que vostè ens va dir de manera oral que existien, sobre la no invasió de competències del reial decret llei que va iniciar aquest procés. Encara esperam, han superat de molt el termini, vostè diu que no hi ha apatia i que ho fan tot beníssim, però, on són els informes i on és la documentació que li hem sol·licitat reglamentàriament i com pertoca? Vostès no ens responen. Ara ens diu que està assegurat el manteniment, jo aquesta assegurança permeti'm que la dubti perquè les notícies, avui mateix ja li he dit, avui el centre de decisió de moltes de les coses que afecten Sa Nostra ja no serà a les Illes Balears, i això en teoria estava garantit fa dos dies. Vostès diu, és molt accelerat, d'acord és molt accelerat, però és que fa dos dies se'ns garantia una cosa i ara ja no es garanteix.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo li insistesc, els canvis que es produeixen són fulminants en el món financer. El cor capital de les caixes era un percentatge i ha variat en funció del procés de fusió, però aquesta és la realitat que tenim en el mercat financer internacional, això passa per tot arreu, no és un tema de Sa Nostra, no és un tema de les caixes d'estalvi espanyoles, és un tema general. En el cas espanyol tenim aquesta -entre cometes- dificultat afegida que és el tema de les caixes d'estalvi. Per què?, perquè les caixes d'estalvi necessiten processos de capitalització fonamentals en un món cada vegada més competitiu en l'àmbit financer i l'única forma que tenen d'obtenir això és la bancarització i un procés diferent. És l'únic sistema, Sr. Melià, si vostè en sap un altre millor val la pena que li ho expliqui a la comissió europea, però és que realment les regles del joc són aquestes, ens podran desagradar, podem criticar-les, però són les que emanen dels organismes superiors. I dintre d'aquest procés Sa Nostra fa una feina al meu entendre molt positiva per intentar, com a mínim, que aquestes dificultats que es puguin afegir siguin el menys lesives possibles per a l'entitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 528/11, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels compromisos electorals per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.

I.3) Pregunta RGE núm. 529/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carme Llinàs i Warthmann, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la concentració-protesta d'alguns centres educatius dia 10 de febrer.

I.4) Pregunta RGE núm. 530/11, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a demandes dels pares i les mares d'alumnes amb necessitats especials a Eivissa.

I.5) Pregunta RGE núm. 531/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament escolar a Menorca.

Atesa la sol·licitud d'ajornament de preguntes orals, presentada pel Govern, mitjançant escrit 631/201, amb motiu de l'absència del conseller d'Educació i Cultura, queden ajornades les preguntes següents: la RGE núm. 528/11, relativa a compliment dels compromisos electorals per part de la Conselleria d'Educació i Cultura; la RGE núm. 529/11, relativa a valoració de la concentració-protesta d'alguns centres educatius el dia 10 de febrer; la RGE núm. 530/11, relativa a demandes dels pares i de les mares d'alumnes amb necessitats especials a Eivissa; i finalment la RGE núm. 531/11, relativa a abandonament escolar a Menorca.

I.6) Pregunta RGE núm. 535/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a Sant Antoni.

Per tant, passam a la sisena pregunta RGE núm. 535/11, és relativa a actuacions a Sant Antoni, i la formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, Sr. Conseller, fa un parell de setmanes vàrem poder escoltar a un càrrec del Partit Popular, en concret al Sr. Sala, alcalde de Sant Antoni de Portmany, en una roda de premsa fer tot un llistat de crítiques de diferents qüestions dirigides al consell insular i al Govern d'aquesta comunitat. Ens agradaria saber, ja que no tenim molt clar si aquestes crítiques es varen fer per compensar el disgust que tots sabem que té el Sr. Sala per la congelació de les seves aspiracions polítiques o sí bé realment tenien algun fonament, aquestes i aquelles que fan referència a la gestió de la seva conselleria i que podrien ser les dirigides quant a la gestió del port de Sant Antoni, de diverses inversions també en matèria d'Habitatge o la ronda sud de l'autovia, ens agradaria si ens poguéu vostè dir quines són les actuacions que ha fet la seva conselleria en el municipi de Sant Antoni.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. En nom del Govern contesta el Sr. Carbonero. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, Sr. Boned, jo també vaig escoltar i vaig llegir després les declaracions del batle de Sant Antoni i crec que no descriuen la realitat dels fets, de les actuacions de la nostra conselleria en el municipi de Sant Antoni. Diu que no hem fet res durant aquesta legislatura, això no és veritat i ell ho sap perfectament. Ara fa un any vàrem trobar el Pla director del port de Sant Antoni aturat i en aquests moments està pràcticament finalitzat, el proper dia 10 de març serà presentat públicament a Sant Antoni. També hem promogut, a Sant Antoni, 25 habitatges públics que es lliuraran els propers dies, divendres es fa el sorteig entre 35 sol·licitants.

L'ajuntament s'havia compromès a la cessió d'un terreny a Ses Païsses per poder fer 12 habitatges de protecció pública. Vàrem fer un concurs de projectes i després l'ajuntament no va cedir els terrenys, per tant, aquí sí que en aquest tema, en el tema del compromís de l'ajuntament, no s'ha fet res. Jo personalment vaig signar un conveni amb el batle, per a la cessió gratuïta del Passeig de Ses Fonts, que és de titularitat de Ports de les Illes Balears, que era una reivindicació històrica del municipi, ara aquest passeig, la seva gestió es titularitat del municipi, de l'Ajuntament de Sant Antoni. Li he posat tres exemples d'actuació d'aquesta legislatura que eren qüestions que estaven pendents i que no s'havien fet mai.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Boned, vol fer ús de la paraula?

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, és sorprenent que precisament en aquests moments quan podríem dir que si en els darrers anys hi ha hagut algun moment de diàleg entre les dues administracions és precisament ara, no deixa de sorprendre escoltar el Sr. Sala fer les declaracions que fa, i les fa dirigides a dues administracions que evidentment no governa el Partit Popular i reclama allò que en el seu moment no es va atrevir a reclamar al seu propi partit que gestionava aquestes mateixes administracions. Per tant, està bé conèixer allò que realment s'ha fet, tenim ben clar per què es fan aquestes declaracions i ens agradaria també, si ens poguéu concretar alguna cosa més referida al tema de la ronda sud de l'autovia perquè, com que ja tenim l'experiència de l'habilitat del Partit Popular per fer carreteres navegables, com l'autovia de l'aeroport, voldríem saber si en aquest cas s'espera o si els hagués agradat que fes també l'administració a la ronda sud de Sant Antoni també era una d'aquestes carreteres navegables o ens guardaven algun altre tipus de sorpresa com ens té acostumats la gestió de la passada legislatura del Partit Popular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en això té raó el batle, és a dir, és veritat que no s'ha fet la ronda sud de l'autovia de Sant Antoni, aquesta pota del que era l'autovia d'Eivissa a Sant Antoni, la pota sud, vaig explicar aquí en el Parlament per quin motiu deixàvem de fer-la, i el motiu és perquè segons tots els informes, tots els informes hídrics dels quals disposam aquest projecte no té resolta l'evacuació d'aigües pluvials i francament amb l'autovia que hi ha de l'aeroport a Eivissa ja en tenim prou, ja n'hi ha prou d'infraestructures inundables que quan cauen quatre gotes tots a córrer, les carreteres tancades, gran risc de danys materials i personals. En definitiva, amb aquests tipus de temes ja n'hi ha prou. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero.

I.7) Pregunta RGE núm. 536/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa extraordinari de formació de l'Escola d'Hoteleria.

Passam a la següent pregunta, relativa a programa extraordinari de formació de l'Escola d'Hoteleria. La formula el diputat Sr. Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. D'acord amb la realització d'aquest programa de formació d'hostaleria de forma extraordinària, entenem que entra dins una preocupació bàsica de la ciutadania i d'aquest govern que és l'ocupació i fer polítiques tendents a millorar i, per tant, es fa com a una de les prioritats en política d'ocupació, de treball la qüestió de la formació. Altres ho enfoquen d'altra manera i ho miren d'utilitzar únicament d'una forma partidista, però aquesta pregunta que realitzo al Govern és des de la preocupació sincera per les polítiques d'ocupació i de formació. Quina és la resposta d'haver tengut aquesta convocatòria extraordinària realitzada pel Govern de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. En nom del Govern, la Sra. Joana Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Evidentment és una bona resposta, ser capaços en un moment de dificultats laborals i d'alta taxa d'atur, tan alta, i sobretot amb moltes persones aturades que no tenen cap tipus o que han esgotat les seves prestacions, és important donar mecanismes i instruments per millorar la capacitat d'ocupació d'aquestes persones aturades, i és a base de formació. D'una manera molt estratègica a la nostra comunitat autònoma passa per formació lligada a àmbits o jaciments d'ocupació que tenen capacitat de créixer i en aquest sentit l'àmbit de l'activitat

turística, de la indústria turística és una oportunitat per trobar feina.

En aquest sentit hem dissenyat un programa extraordinari, és un programa extraordinari de 26 cursos que pot arribar a 480 persones que estan desocupades i que tots són cursos impartits pels professors de l'Escola d'Hostaleria. Són cursos que, a més, comptaran amb les certificacions de professionalitat. Són cursos, per posar alguns exemples, de promoció turística, 690 hores; de creació i gestió de viatges combinats, 670 hores; de recepció d'allotjaments, 630 hores; gestió integrada de recursos humans, 760 hores; anglès; alemany; serveis de bar i cafeteria, 640 hores; sommelier, 415 hores. És a dir, són cursos amb certificació que es donen de manera gratuïta, que surten de l'esforç col·lectiu de l'Escola d'Hostaleria per millorar i donar millor capacitat d'ocupació a les persones aturades, i -repetim-d'una manera especial les de llarga aturada, 480 places, 26 nous cursos que han començat ja en el mes de febrer i hi ha places encara. Vull dir, també és fer una crida avui a la seva pregunta i si ens ho permet com perquè l'ocupació, la formació en aquestes condicions de donar-los certificacions i continguts en l'àmbit turístic, un àmbit de treball que -n'estam convençuts-generarà ocupació aquest estiu hem de ser capaços d'omplir-los i, per tant, de preparar millor a les persones desocupades de les nostres illes. Per tant, una bona valoració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula?

I.8) Pregunta RGE núm. 537/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous jutjats de Maó.

Passam, doncs, a la següent pregunta RGE núm. 537/11, és relativa a nous jutjats de Maó. La formula la diputada Sra. Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. La setmana passada la consellera Costa ens explicava que la situació dels edificis i les instal·lacions vinculades a l'administració de Justícia de les Illes Balears és problemàtica a causa, entre d'altres coses, de la dispersió territorial de la nostra comunitat autònoma i d'aquests edificis. A Menorca fa un any, concretament dia 27 de març de 2010, el ministre Caamaño va col·locar la primera pedra dels nous jutjats de Maó, que la consellera dimarts passat ens va dir que ja estaven molt avançades les obres i que podrien finalitzar en pocs mesos. Per tant, la nostra pregunta seria si ens podria concretar com es troben actualment els terminis d'obres per a l'entrada en funcionament dels nous jutjats de Maó. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Per contestar, la Sra. Costa té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, tal i com vostè diu, les obres dels jutjats de Maó estan bastant avançades, tant que, fins i tot, probablement s'avancin els terminis prevists d'execució de les obres de 18 mesos que hi havia inicialment. Per tant, aquest estiu estaran enllestides i acabades les obres dels jutjats de Maó.

Hem de recordar els antecedents d'aquesta infraestructura judicial, l'Ajuntament de Maó va cedir en el seu dia un solar municipal, de 3.256 metres quadrats de superfície procedent de la sinya de Santa Eulària, al Ministeri de Justícia precisament per albergar els nous jutjats de Maó que permet una superfície construïda de prop de 4.000 metres quadrats. Com vostè ha dit va ser adjudicat el novembre de 2009, es va posar la primera pedra, com deia vostè i recordava, pel ministre de Justícia Sr. Caamaño, i pel president del Govern de les Illes i de Menorca el març de l'any passat, i probablement, com deia, s'avanci el termini d'execució de les obres, que això no és molt comú amb les obres públiques, però en aquest cas, afortunadament, van per bon camí. Recordar també que els jutjats de Maó poden albergar sis jutjats de primera instància i instrucció. En aquests moments hi ha tres jutjats de primera instància i d'instrucció a Maó, però ja es fa una previsió perquè en pugui albergar més en un futur i també per suposat, l'actual jutjat del penal que existeix, la Fiscalia, quatre sales de vistes, *forensia*, dependències per a professionals, deganat, etc.

Per tant, la proposta del nou projecte dels nous jutjats de Maó va encaminada a una reorganització dels serveis que permeti augmentar les ràtios de superfícies per a òrgans disponibles a cada òrgan judicial actualment existent i disposar a més d'espais de reserva pel creixement de la planta judicial a curt i mitjà termini, en aquest cas en la circumscripció de Maó.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. Sra. Diputada, no vol fer ús de la paraula.

I.9) Pregunta RGE núm. 534/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procés d'adjudicació de l'aparcament del nou hospital de referència.

Passam idò a la següent pregunta RGE núm 534/11, relativa a procés d'adjudicació de l'aparcament del nou hospital de referència, la formula el Sr. Antoni Diéguez del Grup Parlamentari Socialista.

Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en una anterior intervenció suya respondiendo a una interpelación del Partido Popular nos dijo que el sistema de aparcamiento previsto para el Hospital Son Espases diseñado por el Partido Popular era que hubiera una reserva de aparcamiento de uso... de 930 plazas para trabajadores a razón de 45 euros al mes y 200 plazas que podemos llamar VIP a 85 euros al mes para que fueran de uso gratuito, de uso gratuito para quien aparcara allí, pero que la administración pagaba por esas plazas 85 euros al mes, es decir, 206.000 euros al año.

También nos explicó las mejoras logradas por el actual govern, pasar de esas 930 plazas a 45 euros a 1.300 plazas a 25 euros, es decir, un 50%, casi más, y casi a mitad de precio, más los primeros 30 minutos gratis, más ticket gratis para enfermos de diálisis, más una lanzadera gratuita desde el parking de Son Dureta. Todo eso logrado a cambio de eliminar las plazas VIP, dedicando a ello, a esas mejoras, el dinero que estaba previsto para esas plazas VIP. Sin embargo, se dice por el Partido Popular que habían preparado el parking para que fuera gratuito.

Por eso le queremos preguntar, Sr. Conseller, teniendo en cuenta que en los procesos de adjudicación de una concesión suelen platearse dudas por los concesionarios acerca de en qué términos se va a otorgar esa concesión, si hubo esas dudas y cómo se resolvieron por parte del Gobierno del Partido Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, un parell de conceptes, primer, concepte a recordar, l'adjudicació la feu el Partit Popular el 2006. Com vostè diu diverses empreses licitadores varen realitzar sol·licituds d'aclariments dins el procediment. Pregunta: "quina és la tarifa mensual del personal, 60 o 45 euros/mes?". Resposta del Partit Popular: "Tarifa mensual per al personal 45 euros/mes". Per tant, segon concepte a aclarir: el pàrquing no era gratuït per al personal, el contrari del que ara afirma el Partit Popular.

Una altra pregunta d'aclariment: "Quantes places s'han de reservar per al personal i a quin preu?". Resposta del Partit Popular: "S'ha de fer una reserva inicialment de 930 places a las que resultaran de aplicació las tarifas específicas ofertadas" Tercer concepte: es reserven 930 places, però a 45 euros més.

Quart concepte: es va comprometre la concessionària a canvi de 206.000 euros a dotar 200 places places d'un pàrquing reservat? Resposta del Partit Popular: "Sí".

Cinquè concepte: Hi havia altres empreses que oferien altres condicions que poguéssim considerar més avantatjoses? Sí, però el PP va decidir adjudicar, optar per una oferta que dotava només d'un pàrquing reservat de 200 places finançat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Es decir, Sr. Conseller, por lo que entiendo lo que preveía la concesión es que esos 206.000 euros anuales que suman aproximadamente a lo largo de la concesión unos 10 millones de euros, esa cantidad iba para pagar esas plazas VIP y que en ese momento ese dinero va para compensar mejoras de todos los usuarios del hospital. Es decir, que usted a transformado los privilegios para unos pocos en mejoras para todos.

Sr. Conseller, le animamos a seguir buscando mejoras para todos, especialmente para enfermos crónicos, turnos de noche, turnos fijos, etc. Entenderemos las quejas de usuarios y empleados, las entenderemos, y le animamos a solucionarlas. Ahora, lo que no toleraremos de ninguna manera es que los pirómanos se presenten ahora como bomberos. Nada más.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Per una qüestió d'ordre, Sra. Presidenta. Demanam part perquè això és una sessió de control al Govern, no és una sessió de control a l'anterior govern, i això és filibusterisme ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, Sr. Pastor, ...

EL SR. PASTOR I CABRER:

... parlamentari per part del Sr. Diéguez...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

... que hauria de conèixer molt bé el Reglament. Això és una autèntica...

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, li he donat la paraula per si hi havia alguna qüestió concreta, no perquè faci una intervenció. En aquests moments som al torn de preguntes i respostes i tant el diputat que fa la pregunta com el conseller que respon crec que es mereixen una mica de respecte, per tant...

(Aldarull a la sala)

Per tant, Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet).

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

Sr. Diputat, efectivament, desgraciadament ara quan demanen què es va adjudicar a canvi d'aquests 10 milions d'euros en trenta anys, l'únic que varen adjudicar és un pàrquing privat per 200 persones. Desgraciadament no els varen preocupar en el moment d'adjudicar l'obra ni els treballadors, ni els usuaris, ni aquelles persones que tenen determinades especificitats. Podem dir que varen triar la pitjor oferta en relació amb el pàrquing per als treballadors i per al conjunt de ciutadans i ciutadanes.

Efectivament, amb les condicions amb les quals ens hem trobat amb l'adjudicació que va fer el Partit Popular l'any 2006 hem aconseguit una proposta que minvi l'impacte econòmic als treballadors de 25 euros mes i per tant, podrem beneficiar 2.400 treballadors de l'hospital que, tal com ho va adjudicar el Partit Popular, no estava contemplat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aldarull i aplaudiments)

I.10) RGE núm. 533/11, de l'Hble. Diputat Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per a la disminució de l'atur a les Illes Balears.

Següent pregunta RGE núm. 533/11, relativa...

(Remor de veus)

Senyores diputades, senyors diputats, si hi ha una mica de silenci podrem continuar amb les preguntes. Aquesta -com he dit- és la 533/11, relativa a mesures per a la disminució de l'atur a les Illes Balears, la formula el Sr. José Ramón Bauzá del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt Hble. President del Govern, com vostè sap l'atur és una de les principals preocupacions de la nostra societat, de fet, en els darrers quatre anys s'ha multiplicat pràcticament per 3,6 aquesta xifra.

Li voldria fer una pregunta: quines mesures ha pres, si n'ha pres alguna d'efectiva, per tal de disminuir la xifra d'aturats a la nostra comunitat autònoma?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Bauzá. En nom del Govern contesta el Sr. Antich. Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Bauzá, per la seva pregunta. Li he duit alguna documentació que li lliuraré després...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...que tracta sobre les distintes mesures que ha fet el Govern. Com veu així mateix hi ha un bon...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...un bon munt de mesures que hem fet. Es refereixen a inversions, a crèdits, a desgravacions, a incentius per a la contractació, en definitiva, a facilitar a distintes sectors que puguin millorar l'economia moltes distintes mesures que hem anat pactant amb els sindicats i amb els empresaris.

De totes maneres, aprofit que em fa aquesta pregunta per dir-li que crec que la millor manera de lluitar contra l'atur és millorar tots els aspectes de la nostra economia. Per això, el convid que sumi esforços, que efectivament hi pugui haver grans acords, perquè això va d'aquesta legislatura i de la que ve, en temes com el turisme, en temes com la indústria, ja feim feina amb els distintes sectors. Per tant, crec que seria molt bo que les distintes forces polítiques sumàssim esforços per tal de donar les millors respostes a la nostra societat. Hi ha molta feina feta, i crec que l'hauríem d'aprofitar des de l'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Les dades són les que són. Vostè em presenta una sèrie de documents, jo li podria presentar fotocòpies de 128.000 aturats que avui sí que tenen aquest problema en les seves vides...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyors diputats i diputades, per favor.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

L'increment de la taxa d'atur entre l'any 2006 i l'any 2010 ha estat d'un 250% a les nostres illes, la mitjana a l'àmbit estatal va ser d'un 150%. Si parlem d'afiliació a la Seguretat Social tenim una mitjana d'aproximadament 45.000 persones afiliades menys.

Avui he escoltat -avui matí- les manifestacions del director del Centre de Recerca Econòmica, que crec que és una institució o una entitat que no té cap tipus de dubte i ell mateix -he agafat les seves paraules pràcticament d'una manera textual- deia i afirmava que les mesures preses eren errònies, insuficients i que no garantien la creació de llocs de feina ni aquest any ni l'any que ve.

Per altra banda, Sr. Antich, com més el conec més entenc el que passa a la nostra comunitat, francament. Que la seva màxima preocupació sigui que qui li parla estigui avui ocupant aquest lloc i que tenguí un debat amb vostè, que tenguí l'oportunitat de fer no ningú algun company meu, com el portaveu, que no sé si li espera alguna sorna d'aquí en endavant, o que tal vegada em pugui, en el torn de rèplica, comparar xifres com les de Múrcia o València, i jo no hi vull entrar, perquè no vull comparar les d'Andalusia o Extremadura, crec que això és bastant definitori. No entraré en aquest debat, no és la meua manera ni forma de fer política, ni entraré al debat d'acudits fàcils, etc. Si vostè vol fer un debat en aquest sentit, sempre em trobarà.

Jo li puc dir una cosa, quan sigui president, la meua màxima obsessió serà lluitar contra l'atur i no fer acudits ni riure'm de mi ni del meu company ni dels portaveus ni del meu partit, perquè realment se'n riu de la seva societat.

I finalment, li vull dir que si vostè avui fes feina per a una empresa privada, com molts de mils de persones, i altres mils que ja no ho poden fer i vostè com a màxim gestor presentàs aquest balanç de resultats, simplement amb aquest resultat de 128.000 aturats, de més de 40.000 famílies sense possibilitats de fer feina, vostè avui ja seria al carrer perquè l'empresa hauria fet fallida.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Bauzá. Sr. President, té la paraula.

(Continuen els aplaudiments)

Senyors diputats... senyors diputats, convendria que continuàssim amb les preguntes.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Bauzá, veig que vostè ha optat pel míting en lloc d'optar per venir al Parlament i intentar trobar solucions a tota la dificultat que efectivament té aquesta comunitat autònoma.

Jo li he fet una oferta de diàleg i vostè com que es veu que li han preparat la pregunta no ha pogut sortir...

(Remor de veus)

....., no ha pogut sortir del guió. Em sap greu perquè aquesta política...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Em sap greu que aquesta política...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats... Sr. Flaquer.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

... aquesta política enllaunada que fa vostè, també es repeteix aquí al Parlament, em pensava que només l'empraria fora, però veig que també l'aplica aquí. Em sap greu, això no és el que esperen els ciutadans i les ciutadanes.

Els ciutadans i les ciutadanes no esperen ni discursos demagògics ni esperen confrontació. El que esperen és que les forces polítiques sumem esforços, i vostè opta permanentment per la confrontació. Això no resta aturats a aquesta comunitat autònoma.

L'herència, l'herència que ens varen deixar vostès a aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

...la cridada de gent de fora a venir a fer feina aquí, l'augment de població, un sector de la construcció que ha explotat i que és omple ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

... els aturats, d'això, Sr. Bauzá, n'hauran de respondre vostès, i la gent no vol aquesta recepta, li ho puc assegurar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 532/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, Grup Parlamentari Popular, relativa a atur i afiliació a la Seguretat Social.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 532/11, relativa a atur i afiliació a la Seguretat Social, la formula el Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ara veurem si entre dos som capaços d'arribar al seu nivell, Sr. President, entre un a qui preparen les preguntes i un que ve des de Manacor i no se n'adona de res, intentarem fer-li una pregunta seriosa en aquest parlament.

(Alguns aplaudiments)

La setmana passada em responia -i a més en treia pit- que en la nostra comunitat havien baixat les xifres de l'atur, però a més això ho feien de manifest en un comunicat de premsa on deien dades importants al conjunt de la política laboral, baixada de les xifres d'atur, però no ens deien que aquesta comunitat té 5.762 persones menys -menys-, que estan donades d'alta a la Seguretat Social.

Ens agradaria saber, ja que nosaltres no ens adonam de res, que ens explicàs, si és que té explicació, a què es deuen aquestes dades. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Efectivament, gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Pastor, vostè continua exactament igual, no se n'adona absolutament de res.

(Remor de veus)

Això que vostè em demana ha passat darrerament almanco tres vegades, també al 2006 quan vostè governava. Per tant, els seus assessors l'haurien d'assessorar una mica millor, precisament perquè els aturats i les contractacions no es mesuren exactament de la mateixa manera, però no d'ara, des de sempre. I entre altres coses, en aquesta comunitat autònoma durant el 2010 més de 10.000 persones se n'han anat, se n'han anat a fora, per tant, escolti, que l'assessorin millor.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Em sap greu, Sr. President, les xifres són les que són. És a dir, els meus assessors són persones de bona voluntat que intenten ajudar-nos i assessorar-nos en les preguntes. Els seus assessors, els pagam entre tots, per tant, convendria que els seus també l'informassin un poquet millor.

Li donaré una sèrie de dades, Sr. President, perquè tengui en compte, no la xifra d'aturats, sinó com va l'economia d'aquesta comunitat: la comunitat autònoma que ha baixat més els afiliats a la Seguretat Social és la comunitat de les Illes Balears, amb un interanual del 2,22%, la comunitat que pitjors dades ha donat durant el 2010 en dades d'afiliació a la Seguretat Social.

Per a vostès això no serà res, que se n'hagin d'anat 10.000 persones, que estiguin al registre o que no estiguin al registre per a vostè serà el que val, per a nosaltres el que val, Sr. President, és si la nostra comunitat és capaç de generar llocs de feina o no és capaç de generar llocs de feina, i aquesta comunitat no en genera perquè en un any ha perdut -ha perdut, Sr. President- un 2,22% d'afiliats a la Seguretat Social.

Això és el que compta, Sr. President, perquè aquest país viu de les persones que fan feina i de les persones que cotitzen, no viu dels registres del SOIB, Sr. President. A vostè li aniran bé les dades del SOIB, a nosaltres i a aquesta comunitat el que ens importa són les xifres d'afiliats a la Seguretat Social.

Sr. President, fins que vostè no vulgui reconèixer que la seva gestió en tema d'ocupació ha estat un autèntic fracàs també serà incapaç de trobar una solució a aquesta comunitat i, Sr. President, se li està acabant el temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor, perdoni, no dubto en cap moment de la bona voluntat dels seus assessors, de la seva en dubto un poc més, perquè efectivament vostè té unes intervencions aquí de pura demagògia, pura demagògia. Pura demagògia, Sr. Pastor.

(Petit aldarull a la sala)

Miri, efectivament, dades, en tenim tots. Sap quina és la comunitat autònoma que ocupa més gent de totes les comunitats autònomes d'Espanya?, la que dona més feina? Idò la comunitat autònoma de les Illes Balears. Sap quina és la comunitat autònoma que té més taxa d'activitat de totes les comunitats autònomes d'Espanya?, més gent esperant fent feina? Idò la comunitat autònoma de les Illes Balears. Sap quines són les úniques comunitats autònomes que quasi, quasi no han augmentat l'atur? Idò Catalunya i les Illes Balears, totes les altres han augmentat atur.

Sap què em sap greu, Sr. Pastor? Em sap greu que a vostès els sàpiga greu que nosaltres ho fem millor que a altres territoris...

(Remor de veus i rialles)

Perquè vostès només pensen en les eleccions i nosaltres pensam en les pròximes generacions. Pensam en la gent, vostès purament i simplement pensen en les eleccions!

(Continua la remor de veus)

M'han parlat tots dos d'atur. Ara es veu que amb un portaveu no basta i han de venir de dos en dos! Tots dos d'atur, però cap dels dos no ha estat capaç de fer ni una sola proposta! Sap per què?, perquè no en tenen! No tenen propostes per a aquest país! L'única proposta era cridar gent...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...que ara tenim i que ara se n'han de tornar. Efectivament, se n'han anat 10.000. Vostès engreixaren de mala manera el sector de la construcció i l'han fet estavellar! No tenen cap recepta!

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Cap proposta per a aquest país!

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Si els ànims estan més calmats, podem continuar, senyors portaveus.

(*Continua l'aldarull*)

No, sembla que encara no.

(*Remor de veus, aplaudiments i rialles*)

Senyores i senyors diputats, acabats aquests transvasaments de papers, podem continuar?

Per tant, passarem al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 456/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases...

Perdonin, abans hi ha una interpel·lació, hi ha hagut un traspàs de papers amb tants de papers per aquí i per allà.

II. Interpel·lació RGE núm. 6499/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears.

Per tant, passam al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6499/10 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears. I en nom del Grup Parlamentari Popular i vist que el tenc aquí davant, supòs que el Sr. Fiol és el que intervindrà en nom del seu grup.

Sr. Fiol, té la paraula.

(*Aplaudiments*)

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies. Agraesc al Grup Popular el seu suport, sempre m'emociona. Hem assistit ara a allò que en termes diplomàtics es diria un intercanvi de credencials, però passat aquest episodi, ens centrarem, si és possible, si és possible, en la interpel·lació que teníem preparada.

Al final de legislatura, quan estam a les acaballes, és un moment per reflexionar, per girar la vista enrera, citant en Machado que tant agrada a aquesta cambra i "*ver la senda que nunca se ha de volver a pisar*". Vostès ja entenen què vol dir això.

Per tant. És un moment per reflexionar i mirar si l'acció de govern en termes econòmics ha estat adequada, ha estat correcta, ha estat el que el vell codi de comerç deia, manejada "*con la diligencia de un buen padre de familia*", que era el que s'esperava d'un bon administrador, aquella diligència preocupada perquè les coses anassin bé, perquè sempre hi hagués aliments a la família, perquè les coses més o menys funcionassin, i reflexionar si això ha estat així o no ha estat així, què trobarem i què entregam.

Vostès coneixen, el Sr. Conseller segur que també, la paràbola dels talents, un senyor quan se'n va de viatge entrega cinc talents a un criat, dos a un altre i un al darrer criat. Quan torna, segons l'evangeli de Sant Mateu, demana explicacions a aquell criat i els que tenia més talents havia estat un criat diligent i havia aconseguit que es doblassin aquells talents. El segon també havia aconseguit que es doblassin, encara que menys perquè en tenia menys. I el darrer només tenia un talent i l'havia enterrat i li diu, aquí et torn el talent que em vares donar i el renyen i li diuen, no ho has fet bé, havies d'haver produït i crescut. Però Sant Mateu hauria de tornar néixer i tornar escriure la paràbola per fer un capítol més i ficar l'activitat del Govern en matèria econòmica per explicar la paràbola de Sant Mateu elevada al cub perquè clar, cap d'aquestes possibilitats encaixa dins allò que ha estat la política econòmica d'aquest govern. Que li varen donar, Sr. Manera, el 2007?, unes taxes de creixement del PIB del 3%, avui amb una previsió de tancar amb un -0,5%; un nombre d'empreses per cada 1.000 habitants alt i avui 10 punts per davall de com el trobaren; una taxa d'atur..., val més no parlar-ne, s'ha dit ara a la pregunta anterior amb molta claredat amb quina situació ens trobam i de quina situació venim. I la gran diferència que hi ha entre el que trobaren i allò que entreguen. Per tant, aquesta és la reflexió que jo pretenc fer aquí, pretenc compartir amb tots vostès.

S'ha de parlar inevitablement de la crisi. La crisi econòmica ha estat l'excusa adequada per justificar totes aquelles coses que no s'han fet bé. La crisi ha existit, sempre ho hem acceptada i mai no l'hem negada. La crisi ha existit d'una forma clara i no tornarem a parlar, com ja hem fet tantes vegades en els debats, de motius, origen i funcionament de la crisi. El problema és que vostès, seguint la línia marcada pel president del Govern de la nació, no han cregut que existís la crisi. Vostès varen fer uns pressuposts l'any 2008 expansius, amb un creixement d'un 15%. El 2009 amb un creixement d'un 8%, també expansius. I mentrestant el Sr. Zapatero continuava dient coses i vostès seguien aquestes coses, ahir es deia a un diari, *El Mundo*, tenc aquí el retall: "*España está en la Champions League de la economía mundial*", 11 de setembre de 2007. "*No hay atisbo de recesión económica*", això ho va dir ni més ni manco que l'octubre de 2007. "*La crisis es una falacia, puro catastrofismo*", 14 de gener de 2008. És a dir, l'any 2008 deien aquestes coses. "*La desaceleración no será ni profunda ni prolongada*", febrer de 2008. Mirin on som ara i on ens trobam. Per tant, vostès varen acomodar la seva política a aquest missatge. El Govern de les Illes Balears va continuar i va

funcionar amb aquestes idees, i aquestes idees són el gran problema que avui tenim damunt la taula.

Després un següent episodi dins aquesta legislatura, d'una forma narrativa podríem dir, és que la gran panacea que havia de salvar l'economia de les Illes Balears era el nou model de finançament. El nou model de finançament durant un any o any i mig aquí va ser el cavall de batalla de tots els debats i de tots els discursos. Veníem de la foscor i entràvem a la claror, veníem del mal i arribàvem al bé, és a dir, una cosa absolutament meravellosa, i s'escrigueren rius de tinta, un munt de resolucions condemnant l'anterior model de finançament i elevant les incomptables i innombrables virtuts del nou model de finançament, on es varen haver de ficar a la força 11.000 milions d'euros que no existien per enlloc, que li va costar la retirada al Sr. Solbes, i ens trobam que aquest és un debat que ho paga reproduir.

L'altre dia a la compareixença que vostè tan amablement va fer i tan pedagògicament -s'ha de dir tot-, va fer a la Comissió d'Economia, ja va sortir aquest tema. I vaig citar i torn a citar avui l'article d'una persona amb tanta autoritat com Guillem López Casanovas al *Diari de Mallorca* de dia 23 de gener de 2011, publicava un article explicatiu dels moltíssims dubtes que ell com expert, expert assegut al consell d'administració del Banc d'Espanya, catedràtic reconegut per tot arreu, com vostè mateix va dir, i persona d'una gran entitat en coneixements econòmics; idè el títol de l'article és "*¿Está garantizada la financiación autonómica balear?*". I ve a dir que no, aquesta és la realitat del plantejament d'aquest expert. Per tant, ens trobam aquí que aquí hem construït un discurs al voltant d'un model de finançament que a l'hora de la veritat veurem si es compleix, entre d'altres coses perquè està basat en un creixement de recaptació molt contrari a la realitat. Com vostè mateix ha reconegut, s'ha produït un decreixement de recaptació, més de 1.000 milions d'euros. Per tant, aquest és un dels problemes que ens trobam.

Quines polítiques s'han impulsat per aturar la crisi? Diverses polítiques per impulsar determinades activitats a través d'un pla de competitivitat, sector terciari, quaternari i intentar, per tant, impulsar determinats projectes que podrien tenir el seu interès. Però el tema clau és l'endeutament brutal. L'endeutament ha crescut d'una forma molt considerable. Hem passat de 1.790 milions d'euros quan varen entrar al Govern a 4.024 milions d'euros. Hem més que doblat l'endeutament, i aquest endeutament s'ha de tornar, és una obvietat evidentment. S'han de tornar i els han de tornar els ciutadans de les Illes Balears. I aquests doblers, per tant, pesen damunt la nostra economia.

Som la tercera comunitat més endeutada, després de Catalunya i València. Els ciutadans de les Illes Balears són els tercers en el rànquing dels que suporten un pes damunt l'esquena més feixuc de deute que han de tornar. S'ha parlat de moltes coses sobre el deute, però em tornaré a referir també -per acabar aquest apartat- al tema de l'emissió de bons. Ha estat un tema polèmic, ha estat un èxit de col·locació sobretot per l'alt interès, però m'agradaria citar aquí -no ho vaig reparar l'altre dia- López Casanovas que a una recent conferència a Palma, considerava que hauria estat millor que hagués estat millor que s'hagués fet una subhasta a aquesta emissió de bons, en lloc de la seva col·locació a través d'entitats financeres. Això hauria suposat un estalvi, m'agradaria que vostè ho expliqués com veu

aquesta qüestió perquè tampoc no estam per tadar els doblers. Per tant, li deman que expliqui aquesta cosa. El tema del deute és sens dubte el més preocupant que tenim, juntament amb la desviació del dèficit públic, damunt la taula i que tendran damunt la taula els pròxims responsables.

Per cert, per cert, Sr. Manera, membres del Govern, l'admirat i amic exgovern tripartit, el Sr. Castells que ha estat citat aquí tantes vegades com exemple d'ortodòxia, de bon fer, de bona gestió i de govern amic, avui el Sr. Mas ha hagut d'anar a demanar una autorització expressa al Govern de la nació per poder fer un endeutament perquè no hi ha doblers ni per pagar les nòmines. El tema de dedicar inversió a despesa corrent l'exercici 2008 quan no estava autoritzat és un tema que per ventura al futur pot dur molta cua, Sr. Conseller. Per tant, preocupa i li deman que supòs que no ens trobarem aquí com s'ha trobat el Sr. Mas si és que canvia el Govern, amb una situació, o el que s'ha dit quan s'ha sortit del Govern no és la realitat material dels comptes públics de la Generalitat en aquell cas i del Govern de les Illes Balears en aquest. Preocupa i per tant, jo li demanaria que sortís al camí d'aquest dubte que tenc perquè vertaderament preocupa.

I després vostè en el mateix plantejament de la seva intervenció l'altre dia a la comissió, posa damunt la taula quina serà la situació a partir del maig de 2011, és a dir, quan hi hagi unes eleccions en aquesta comunitat i treu tot el tema del dèficit. No hem complert els objectius del dèficit els anys passats i complir els anys vinents aquests objectius serà costós, difícil, feixuc, sacrificat per part dels ciutadans i això s'ha de poder dir i s'ha de saber, perquè hem fet una desviació de dèficit que vostè mateix ha dit que en un moment determinat que tot això no importava, o no es tenia massa en compte o no era considerat, perquè el més important era sortir de la crisi.

Per tant, Sr. Conseller, el judici final que podem fer... -final no és la paraula que volia dir perquè nosaltres no som ningú per poder fer un judici final, el judici final el faran els ciutadans que són els que diran si les coses s'han fet bé o malament-, però deixi'm dir-li, Sr. Conseller, que si posam un devora de l'altre el discurs d'investidura del Sr. Antich, el discurs de vostè a inici de legislatura en temes econòmics i els posam a la realitat que tenim avui a les Illes Balears, realment no es corresponen ni es poden comparar un amb l'altre.

No s'ha acceptat la crisi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, ha d'acabar.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sra. Presidenta, en 30 segons. No s'ha acceptat la crisi fins que no hem tengut la crisi ben damunt perquè hi havia ordres de dir que no s'havia d'acceptar la crisi. El nou model de finançament, senyores i senyors diputats, no ha resolt els nostres problemes econòmics ni d'enfora! La situació de l'atur i l'economia en general és pèssima i només un canvi que generi confiança a la nostra comunitat pot posar camí per a un canvi de cicle. Aquest canvi exigirà esforç i limitacions -ja ho he dit-, però no crec que vostès estiguin cridats a posar en marxa aquest canvi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, començaré pel final, quan vostè parla del no-reconeixement de la crisi econòmica. Escolti, jo ja estic cansat de reiterar la quantitat de declaracions que es varen fer entre el juliol de 2007 i els mesos posteriors, d'entitats, persones, institucions de tota solvència en relació amb la crisi econòmica. Vostè m'esmenta el Sr. Zapatero, jo li esmentaré el Sr. Rato, que dirigia el Fons Monetari Internacional, amb uns informes que el mateix Fons Monetari Internacional ha qüestionat, on 1.200 acreditats economistes no varen saber detectar que venia una crisi econòmica, quan l'objectiu del fons és aquest. L'objectiu central del Fons Monetari és aquest, Sr. Fiol.

És a dir, que un professor de províncies com jo no detecti la crisi, pot ser disculpable; que el director gerent de l'FMI no sàpiga amb tot el seu equip detectar-la és molt greu, Sr. Fiol. Per tant, jo li agrairia que amb això siguem més rigorosos. En aquells moments, Sr. Fiol, ningú entre setembre de 2007 i el mes de juliol, agost de 2008, ningú seriosament no parlava de crisi econòmica, ningú, Sr. Fiol, ningú, salvant tres o quatre gurus que per ventura tenien alguna intuïció, però ningú, d'institucions econòmiques cap no parlava d'això. Per tant, no ens imputi a nosaltres una realitat que nosaltres anàvem teledirigits, que això ho deia el Govern de Madrid. No, escolti, això no té res a veure, no té res a veure, els informes de l'FMI deien que el mes de juliol fins el mes de març-abril de 2008, no es preocupin del deute, no es preocupin del dèficit, hem de sortir de la crisi. Això és el que deien els informes, per ventura estaven equivocats, però això és el que deien. Ho deia l'FMI, ho deia la Reserva Federal, ho deia el Banc Central i ho deia tothom, Sr. Fiol. Digui'm una sola institució econòmica que no digués això, una sola, no la trobarà, tal vegada FAES, però poca cosa més, poca cosa més, Sr. Fiol, no la trobarà.

Ens ha passat un tsunami econòmic, nosaltres ho hem dit, jo ho he reconegut, clar que he hagut de fer revisions de les xifres, no seria seriós si no ho hagués fet, Sr. Fiol. Jo no puc tenir el mateix discurs que en el pressupost de 2008, és impossible. Ningú que sigui responsable no pot fer això. Els canvis s'operen en funció dels canvis de la conjuntura, i la conjuntura ha tengut un comportament moltes vegades imprevisible. Em fa somriure la gent que pot fer previsions d'aquí a tres anys en economia. Ara és molt difícil, per no dir impossible, si es vol ser seriós, ara si un es vol llançar a la piscina pot fer el que vulgui. Nosaltres hem hagut de torear amb una crisi econòmica, la més greu des dels anys 20, la més greu! I ho ha hagut de fer el Govern, amb les seves eines, que són limitades, i amb una herència que hem rebut, no hem de negligir aquesta situació, Sr. Fiol. Vostès varen endeutar molt la comunitat autònoma en una època d'expansió, i jo, Sr. Fiol, els he criticat en aquest sentit, en el moment en què l'economia privada tirava, vostès endeutaren la comunitat autònoma, de 800 a 1.800 milions d'euros. Això són dades del Banc d'Espanya, jo no les he amagat mai, no les he amagat mai les dades del Banc d'Espanya. L'altre dia a la meua compareixença li vaig dir a vostè que hi havia un increment del deute importantíssim en aquesta comunitat autònoma sota la meua direcció en política econòmica i que s'havia incrementat el dèficit públic, sí senyor, ho hem dit, no ens n'hem amagat, d'això, però això ho hem fet amb uns objectius molt concrets: fer front a una situació de crisi grandiosa. Vostès citen les xifres de l'atur, i és normal, políticament ho han de fer, han d'intentar treure pit, però les dades són contundents per arreu, per arreu, no només en aquesta comunitat autònoma, per tot arreu.

Nou model de finançament. Miri, això ja no és bastir discursos. El nou model de finançament té dades concretes, Sr. Fiol. El dia 29, 30 de desembre de l'any 2009 arribaren 328 milions d'euros a aquesta comunitat autònoma a compte del 70% de l'aplicació del model, a compte del 70%, del 70%, no de tot el model. Això, Sr. Fiol, és el doble del que arribava amb el model que vostès varen treballar quan governaven a Madrid, el doble. I l'any 2010 han arribat per dotzenes parts 35, 36 milions d'euros cada més, aproximadament 400 i escaig milions d'euros el 2010. Sr. Fiol, això són dades objectives, no són dades interpretatives. I el 2011 arribarà una quantitat de 500 milions d'euros.

Vostè em va demanar per l'article de López Casasnovas. Jo no vull negligir aquest tema. Guillem López Casasnovas és molt amic meu, tenim molt bona col·laboració conjuntament, però jo discrep de la seva posició com discrep de la del secretari d'Estat Ocaña. Jo li ho vaig dir l'altre dia, no tenc cap emperò de dir-ho. Avui en dia qui digui que no s'arriba a la mitjana té tanta informació com el que diu que s'hi arriba, perquè hem de veure la liquidació del model, Sr. Fiol, jo li ho vaig dir l'altre dia. Nosaltres no enganem ningú, no deim mentides, no feim volar coloms. Escolti, no sabem com acabarà; el que sí sé cert és que tenim un model de finançament que té una clàusula que abans no tenia i que diu que a aquelles comunitats amb fons de suficiència negatiu que no arriben a la mitjana del finançament per càpita, es farà servir precisament aquest fons de suficiència per corregir aquesta disparitat. Després veurem com queda, després veurem com queda, com queda la situació. Avui és difícil, a no ser que funcionis a cop d'intuïcions.

La inversió ha estat un dels cavalls de batalla de la nostra política econòmica, i això ha generat indubtablement increment del deute públic, ho torn reïterar, molt d'increment del deute públic, no tenc cap emperò de negar-ho, i hem incrementat el dèficit. Els dos primers exercicis pressupostaris es varen consagrar a fer front a aquesta situació de crisi que venia damunt, i els dos darrers hem hagut de fer una feina enorme d'austeritat i de contenció. Hem reduït el pressupost del 2010 un 10%, Sr. Fiol, quan altra comunitat autònoma ho estava fent, i en el pressupost prorrogat 2011 gairebé un 6% de reducció, 184 milions d'euros; 323 el 2010. Sumi vostè i veurà quina ha estat la política d'austeritat d'aquest govern davant la situació de crisi econòmica i d'ajustar el dèficit públic.

Emissió de bons. Sr. Fiol, això és un instrument financer que ha fet servir Catalunya i ha fet servir el País Valencià, amb les condicions exactament similars a les nostres. Nosaltres hem pagat menys comissió per un tema d'evolució d'Euribor, hem pagat un 2.2, un 2.3, davant el 3% o els 3 punts que han pagat Catalunya i València. Ho hem fet per un tema de disponibilitat en el mercat financer. Que es poden fer altres sistemes com subhasta? Jo no veig en aquests moments la possibilitat de fer subhasta, jo no la veig, no la veig. És a dir, d'aquí a tres mesos o quatre mesos les coses poden variar; ho veurem. Això és molt dinàmic, és molt dialèctica l'economia avui en dia, posicions fermes i tancades no se'n poden tenir, s'han d'anar variant. La Generalitat de Catalunya està a punt de llançar una nova emissió de bons exactament igual que la nostra, és a dir, repeteix un poc aquesta situació.

Dèficit públic. Jo li he dit que nosaltres, amb dades del tercer trimestre del 2010, tancàvem el tercer trimestres amb un 1,8% de dèficit públic. Ens acostam, per tant, al tancament al 2,4. Hem de veure si això és exactament així o si hi haurà desviacions; ho veurem quan tanquem. Jo no li dic que no hi pugui haver desviacions, amb tota sinceritat li ho dic, no li neg; com moltes comunitats autònomes les tendran, i això es veurà en el Consejo de Política Fiscal i això tindrà els requeriments que toqui. Múrcia les té, Castella-Lleó també, Castella-La Manxa, moltes comunitats estan en aquesta situació, Sr. Fiol, perquè la situació és difícil.

I finalment, un apunt final, ens trobam en una situació que pot ser esquizofrènica en l'economia actual. L'economia real de les Illes Balears té un comportament, al nostre entendre, i està avalat a més per institucions de tota solvència -s'explicava avui..., s'invocava el CRE-, el director del CRE també ha dit que la previsió que ell fa de creixement econòmic per al 2011 és de l'1%; mai no ho havia dit el CRE fins avui. La Fundació BBVA, amb dades molt recents, ha parlat d'un creixement superior a l'1% el 2010, i s'ha atrevit, i perdonin l'expressió, a parlar d'un 2,5 el 2012, la qual cosa és difícil en economia, aventurar-se més enllà d'un exercici. Nosaltres hem estat molt més ponderats, nosaltres parlem d'un creixement del 0,6, 0,7, si em permet l'expressió amb el fre de mà posat, val més corregir a l'alça que a la baixa. Però és innegable que totes les entitats que estan dedicant la prospectiva determinen un repunt evident de l'economia balear, un repunt evident on té una importància notòria el teixit productiu, el teixit econòmic, evidentment, però també una quota, encara que sigui petita per a vostès però per a nosaltres és rellevant, de la política pública que s'ha fet. Mantenim 40.000 llocs de feina amb la inversió segons el model input-output.

Mentrestant l'economia pública, i aquí hi ha la segona part de l'esquizofrènia, haurà de treballar en un escenari de control, d'austeritat, de retall i d'una major severitat en els comptes públics, perquè el temps, tenint present l'escenari de dèficit públic d'aquí al 2013, que és quan s'ha d'arribar al 3% a nivell de tota l'administració, són complicats al respecte, però pensam que Balears està en situació molt més solvent que altres comunitats autònomes. No ho diu el Govern, ho diuen altres entitats que no tenen per què dir-ho, la darrera, la Fundació BBVA, ho ha dit amb tota claredat; FUNCAS, caixes d'estalvi, també ho ha dit; Hispalink, cambres de comerç, també ho ha dit, i crec que aquesta és la realitat amb la qual hauríem de transmetre aquest dinamisme de la nostra economia i dels nostres serveis públics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

Passam ara al torn de fixació de posicions. Per un temps de cinc minuts intervé primerament..., el Sr. Melià. Sr. Melià, intervé vostè.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull agrair primer de tot al Sr. Fiol i al Grup Parlamentari Popular que posin damunt la taula aquest debat que, almanco personalment, consider molt interessant i molt necessari.

Coincidesc en el fet que efectivament vàrem reconèixer tard la crisi, ho vàrem reconèixer tard tots, no crec que això sigui només un pecat del Govern, probablement és el que té més responsabilitat en aquest sentit i per tant en aquesta línia sí que se li pot fer un retret un poc més gran, però tots ens vàrem equivocar de la intensitat i de la gravetat d'aquesta conjuntura econòmica. Per tant des d'aquest reconeixement de culpa entendrà que, efectivament, probablement vist en perspectiva els pressupostos no haurien d'haver estat tan expansius, i en això també coincidesc plenament amb les seves paraules, Sr. Fiol.

Dit això, també ens hem d'apuntar i també hem de manifestar que corroborem les paraules sobre el finançament. El finançament, ja ho vaig dir altres vegades, em sembla que s'ha convertit en el misteri de la Santíssima Trinitat, que un ja és incapaç de saber quins són els resultats reals i les millores produïdes, perquè jo sent el Sr. Conseller i diu que tants d'arguments hi ha per dir una cosa com l'altra i ja..., no sé què he de pensar. La realitat és que en tot cas aquesta reforma del sistema de finançament ha estat d'una modesta i molt petita millora de la situació de drenatge que patim a les Illes Balears, i jo ja li ho vaig dir, perquè el debat, crec que a grans xifres, és el debat de l'aportació de producte interior brut que feim i que no torna, i aquest és el problema real de la nostra economia, i fer una aportació de més d'un 14% del PIB ens pareix -ja ho hem dit moltes vegades però vull aprofitar l'ocasió per reïterar-ho- ens pareix absolutament insostenible, i aquest és un dels greus problemes que tenen la nostra economia i sobretot les finances públiques de la nostra comunitat.

També he de dir que dubt molt que amb un govern d'un altre color polític a la Moncloa i a Madrid això hagués millorat. Probablement estariem com estàvem, per tant estariem un poc pitjor del malament que ja estam.

Sobre el dèficit, és ver que s'ha incrementat molt el dèficit, i Unió Mallorquina no ha criminalitzat aquesta política, perquè no és casualitat que les comunitats que tenen més dèficit siguin les que tenen un pitjor finançament, una cosa està -almanco en la nostra opinió- està relacionada amb l'altra. Per tant nosaltres tenim molt d'endeutament perquè tenim molt mal finançament. No podem fer les coses d'una altra manera.

També he de dir que nosaltres, a la política de dèficit, li hem donat suport, però entenem que va acompanyada d'una estreta de cinturó, i la comunitat autònoma va presentar una llei, que va rebre el suport d'Unió Mallorquina i no el suport del Partit Popular, per retallar 105 milions d'euros; per tant una política d'austeritat, i jo crec que aquesta és la responsabilitat que es pot demanar a l'oposició. Si consideram que la xifra està molt malament, que hi ha molt d'endeutament i que hem de caminar per l'austeritat, el que havien de fer era donar suport a aquella retallada, que pot ser insuficient, però era una primera passa en el bon sentit.

Entenem, però, que el final de la legislatura presenta molts de dubtes, i moltes ombres, i moltes foscores. Per què?, perquè hi ha hagut un canvi, almanco un canvi teòric, un intent de canvi -ho direm així-, d'una política important, de la qual aquí no s'ha parlat, que és la fiscalitat. El Govern durant molts d'exercicis pressupostaris va mantenir la pressió fiscal i al final de legislatura va intentar apujar la pressió fiscal, i aquesta és una situació que per a nosaltres no és bona. Com no és bo, en aquesta taca de foscor, com no és bo conèixer les xifres públiques i no tenir un pressupost, ni tan sols un projecte de pressupost per saber els reptes i com els afronta el Govern de les Illes Balears. Això també crec que en aquesta interpel·lació s'ha de dir.

I finalment per a Unió Mallorquina també s'hauria de parlar molt més de l'incentiu de la inversió, i aquí, en aquesta interpel·lació, s'ha parlat pot de l'incentiu de la inversió. Què volem dir amb això? Volem dir que el Govern, i en aquesta fase final de legislatura també tenim la sensació que no s'ha estat prou curós en aquest aspecte, hauria de donar més seguretat jurídica als inversors, i aquí podria parlar d'àrees de reconversió turística, o podria parlar de la Platja de Palma, podria parlar del camp de Son Bosc... I també en aquest sentit d'incentiu de la inversió hauríem de parlar de si el Govern ha caminat cap a l'eliminació d'entrebancs i ha donat facilitats als ciutadans i a les empreses o si s'ha mantengut una burocràcia i un aparell administratiu que fa molt difícil que les inversions es facin realitat. Aquests són elements que almanco a Unió Mallorquina ens preocupen i pensam que haurien de formar part d'aquest debat.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds no hi ha cap intervenció? Per part del Grup Parlamentari Socialista... Sr. Carretero. Té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, si sant Mateu tornés a néixer probablement, a vostè, el renyaria, li faria una estiradeta d'orelles, però a altres directament els enviaria a l'infern. Jo crec que hauria d'escriure un annex del seu evangeli, perquè és sorprenent que es negui que l'esclat de la crisi l'estiu 2008 va sorprendre tothom. En els temps que corren és sorprenent que açò encara es negui. Jo supòs que tampoc no la van preveure els membres de l'anterior govern perquè, si no, sí que serien sorprenents les decisions que es van prendre a finals de l'anterior legislatura, que era a mitjan 2007.

I la crisi, a part d'agafar per sorpresa, també va tenir uns efectes i una magnitud devastadors, i per allò que més ens afecta, que són les institucions públiques, un primer efecte va ser precisament la caiguda dels ingressos, que es pot xifrar al voltant dels 1.000 milions d'euros. Per tant molt manco capacitat d'actuació. Manco capacitat però, al mateix temps, una pràctica unanimitat mundial que per fer front a aquesta situació era necessària una decidida intervenció pública, que es concreta, com no pot ser d'altra manera, en més despesa pública i en un gran esforç inversor, i aquesta situació de manco capacitat i més necessitats d'actuació té com a conseqüència immediata i inevitable un augment del dèficit i, evidentment, un increment del deute públic, i li agraiem que ho reconegui, però al mateix temps també s'ha d'assenyalar que no és el mateix endeutar-se per aquestes situacions que endeutar-se per altres qüestions, com va fer l'anterior govern.

I les receptes, com deia, contra la crisi són clares, hi ha unanimitat: primer, salvar el sistema financer; prendre mesures d'estímul fiscal, despreocupar-se temporalment dels equilibris pressupostaris i estimular el creixement a través d'inversió pública, receptes que han estat compartides per totes les economies mundials, per tots els colors polítics, manco per un partit conservador a Espanya que de cop i volta s'ha transformat en el defensor dels treballadors, dels pensionistes, dels sindicats, etc., etc.; dels aturats i tal, però, bé, ells ja s'aclariran en les seves contradiccions.

En definitiva, la política econòmica que ha emprès aquest govern per fer front a la crisi ha estat la pactada per la immensa majoria de la comunitat internacional i era, com deia, incrementar despesa i incrementar inversió.

La situació actual és encara d'extrema gravetat, però és innegable que seria molt pitjor si no s'hagués reaccionat des del sector públic. L'esforç inversor del Govern ha permès mantenir 40.000 llocs de feina, i açò ha representat mantenir la dignitat de milers de persones i de famílies i salvar centenars d'empreses. De fet, com vostè assenyalava, a pesar de totes aquestes dificultats les Illes Balears mantenen un teixit empresarial i una taxa d'activitat considerablement per damunt de la resta de les comunitats autònomes.

I per a nosaltres, sempre ho hem posat de manifest, tan important és el que s'ha fet com el com s'ha fet, i vull assenyalar que el Govern ho ha fet elaborant fulls de ruta i compartint objectius amb els agents socials, mantenint una política fiscal estable, amb un esforç inversor de més de 2.500 milions d'euros d'inversió pròpia i, el que és també molt important, un nivell d'execució del 90%, amb un gran acord sobre inversions amb el Govern de l'Estat, que ha compromès 2.800 milions fins al 2014, concentrant esforços també i no deixant de banda les polítiques socials, millorant el sistema de finançament, perquè també és innegable que la crisi hauria tingut unes conseqüències molt pitjors si no s'hagués refet l'arquitectura del finançament d'aquesta comunitat.

I una cosa també molt important i crec que poc valorada, que ha estat posar les bases d'un nou model de creixement, és a dir, s'ha reaccionat per evitar situacions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

... d'emergència però també s'han fet polítiques de futur.

Per concloure considerem, per tant, que el Govern ha fet una lectura correcta de la crisi, ha reaccionat d'una manera adequada, ha fet el que tocava fer, ho ha fet conjuntament amb els agents socials, ho ha fet amb visió de futur i ho ha fet amb seny, cosa que pel que veim tal vegada abans es tenia, però no hi ha dubte que no s'emprava.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Rèplica del grup autor de la interpel·lació. Sr. Fiol... Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quan deixi de ser membre d'aquest parlament, la qual cosa segurament serà aviat, el que més enyoraré serà la sorpresa que m'arriben a causar algunes coses que aquí es diuen sense cap tipus de prudència ni de contenció. Aquí s'ha dit, no fa ni dos minuts, que el Govern ha resolt principalment la crisi econòmica amb l'elaboració de fulls

de ruta, i no ha fet ni els pressuposts!, i no ha fet ni els pressuposts!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... que és el principal full de ruta..., que és el principal full de ruta d'una economia pública; no han fet ni han duit els pressuposts a aquesta tribuna.

Hi ha coses que està bé que es diguin..., en fi, a la tertúlia d'una cafeteria i a qualsevol banda, així, distesa i còmoda, en aquesta tribuna no es poden dir segons quines coses.

Dit això, jo li he de dir, Sr. Conseller, que els seus silencis són el que em preocupa, jo tot el que ha dit ho sé i ho respect, naturalment, i no crec que faci bé vostè considerant-se un professor de províncies, vostè no és un professor de províncies, vostè és un catedràtic d'universitat, molt respectat i molt conegut, això no li nega ningú, i jo puc no estar d'acord amb el que vostè ha fet o com ho hagi fet, però no crec que sigui aquest és el plantejament; jo estic d'acord que alguns països sí que veren venir la crisi, en el Canadà no hi ha hagut crisi, com vostè sap més bé que jo segurament, no hi ha hagut crisi en el Canadà pràcticament, perquè hi ha unes polítiques de prudència, etcètera, en fi, és a dir, seria un debat que seria molt més llarg. I és veritat que a l'FMI tots els indicadors no eren capaços de preveure que hi hauria una crisi.

Tornam a la dialèctica, un poc perversa i un poc maniquea, de si endeuten vostès està molt malament, però si ens superen endeutant nosaltres està molt bé, perquè ara està bé i ara convé i ara ho podem explicar; si venen aquí qualche dia els alienígenes i llegeixen el *Diari de Sessions* del que es deia aquí fa quatre anys i ho comparen amb el que han fet vostès després, no entendran res, se'n tornaran de la terra, diran això no és possible que es digués el que es deia aquí, en aquesta mateixa tribuna -vostè no hi era però jo sí-, les coses que aquí s'han dit sobre endeutament, i de quina manera han hagut de canviar el cantet, les coses que han hagut d'arribar a dir per aguantar el recolzament a aquest govern. Doncs, segurament, tots poden tenir part de raó, però a mi aquest tot es feia bé, tot es fa bé ara i tot es feia malament abans i dir que no es podia endeutar perquè hi havia un bon ritme de creixement, em pareix, ho dic sincerament i amb tota simpatia, una ximplera. És a dir, jo crec que, fins i tot en èpoques de creixement, hi ha moltes coses que només es poden fer amb endeutament, això ho sap tothom, i grans obres públiques només es poden fer amb endeutament.

Per tant, fer aquesta divisió, que aquí es fa amb tanta alegria i amb tanta freqüència, em pareix una imprudència, ho he de dir.

El nou model de finançació, bé, està equivocat el Sr. López Casanovas i està equivocat el Sr. Ocaña, el Sr. Fiol i tothom està equivocat, i vostè té la raó, que no ho diu, no ho diu, però ho dóna a entendre, ho dóna a entendre. Doncs aquí, li he dir, Sr. Conseller, que el model de finançació, acceptant una cosa que jo no accept, que és que sigui tan perfecte, la seva praxi sembla dubtes per tot arreu, i sembla dubtes no a la dreta més radical i més antiautonòmica, no senyor, sembla dubtes al Sr. López Casanovas, això és el que jo li he dit i he citat l'article de no sé quin dia de gener, del *Diario de Mallorca*, hi ho tenc aquí, on ell explica els seus dubtes, que estan molt ben raonats i a mi em pareixen molt consistents. I el mateix Sr. López

Casasnovas, convidat per la Fundació Emili Darder, si no m'equivoc, és qui va dir, i surt als mitjans de comunicació, doncs el que li he dit dels bons, de la subhasta de bons, no ho dic jo, jo què sé, si jo d'aquestes coses no en som expert, ho diu el Sr. López Casasnovas, no ho dic jo, per tant ho poso damunt la taula com a una possibilitat.

Creixement, tant de bo que els pronòstics de creixement siguin vertaders i que siguin vertaders els més agosarats, si jo no som aquí per dir que no vull que les Illes Balears creixin, seria boig si digués això, jo vull que hi hagi creixement i hagués volgut que vostès haguessin tengut aquest període de quatre anys que a l'inici de la legislatura dibuixaren i que no ha estat real i no ha estat possible, no només per culpa de vostès, evidentment que no només per culpa de vostès, però jo vull que hi hagi creixement i si hi pot haver un creixement, com ha dit vostè, no record de quina font, que preveu fins i tot per al 2011 o 2012 un 2,5% de creixement, no sé si és el BBV, no ho sé, no record qui citava, exactament, doncs tant de bo, ja m'hi apunt jo, perquè això significarà que es crearà feina i hi haurà llocs de feina, que hi haurà riquesa econòmica a les Illes Balears.

En definitiva, crec que el que s'ha de subratllar i en el que crec que estam tots d'acord és que la situació econòmica avui de les Illes Balears, encara que hi hagi repunts, encara que hi hagi previsions optimistes, algunes més optimistes en base a la desgràcia que passa als altres, que això sempre és un tema que genera dubtes, són millors que no eren l'any passat, però crec que estam tots d'acord que els esforços encara per fer són molt grossos; que els esforços en disciplina pressupostària són molt grossos els que s'han de fer; que el retall del sector públic és molt gros i que, quan vostès diuen, alguns dels que han pujat a la tribuna, que s'ha fet un gran esforç en el manteniment dels grans eixos socials del Govern de les Illes Balears, no puc deixar de pensar i citar el retall de la finançació anual d'educació i de sanitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Per contrarèplica, Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, li comentaré algun dels aspectes que vostè m'ha dit. Miri, jo no tenc pretensió, ni és el meu tarannà ni la meua formació dir que el que nosaltres feim està ben fet i el que vostès feien estava mal fet, no, això no, escoltin, jo el que li he dit, en el tema de l'endeutament el que jo li he dit és que en època d'expansió econòmica, quan un té més ingressos, no és perquè vostès ho fessin malament, quan un té més ingressos en època d'expansió econòmica no es pot comparar ni de bon tros en una època en la qual els ingressos et cauen mil milions d'euros, Sr. Fiol això és la diferència. Però vostès varen fer una política d'endeutament molt potent a la seva legislatura, en una època en què els ingressos augmentaven, jo això és el que dic, això és una dada objectiva, la seva política, però aquesta és una dada objectiva. No ens

critiquin a nosaltres perquè fem el mateix, però amb menys ingressos que vostès, és que jo el que dic és això, cadascú opta amb la política econòmica que ha de fer, però el que no em pot fer vostè és dir que nosaltres li deim que tot ho feia malament, no, no, això és una dada objectiva, això és el que nosaltres comentam, és una dada objectiva.

Aquí ningú ve a dir que tot ho fa bé, però Sr. Fiol, és que vostès no ens han dit ni una sola cosa que nosaltres haguem pogut fer mínimament raonablement, és que ni una, perquè, no, ni una, ni una, perquè miri, la política d'austeritat que vostè s'ha "desganyitat" -perdoni l'expressió- aquí i altres portaveus o altres persones que han pujat aquí per dir que l'havien de fer, quan la varen poder votar no la varen votar, no la varen votar, Sr. Fiol, no varen votar unes mesures concretes que venien d'altres indrets, que venien d'institucions supranacionals, que nosaltres ja havíem iniciat en el pressupost 2010 i que vàrem ampliar, i vostès no les varen votar, quan tot el Consejo de Política Fiscal, on vostès hi seuen, va dir que s'havien de votar o s'havien de tirar endavant, i vostès en aquesta cambra no varen votar això, un retall de 103 milions d'euros, vostès no ho varen voler fer. Però això sí, les seves interpellacions o mocions demanen increment de despesa pública, una cosa incomprendible per a mi, si vostè ho sap quadrar m'agradarà molt que ens ho ensenyi, perquè és molt difícil fer això, és a dir, fer una cosa i l'altra alhora.

Model de finançament. Jo no dic que el Sr. López Casasnovas s'equivoqui o que jo tenguí la raó, jo no ho he dit en cap moment, Sr. Fiol, no digui coses que jo no he dit, jo el que dic és que sense la liquidació del model, tan erràtic pot ser dir que s'arriba a la mitjana, com va fer el Sr. Ocaña, el secretari d'Estat, i jo li vaig dir a vostè a comissió, jo no hi tenc cap problema a dir-ho això, el Sr. Ocaña, jo tampoc no estic segur que això sigui així mentre jo no tenguí la liquidació, però el Sr. López Casasnovas o altres també posa en dubte aquesta previsió, no tenim les liquidacions, per tant hem de funcionar per intuïció. Jo li he dit una cosa i l'altra, jo no dic que jo tenguí la raó, Déu me'n alliberi, jo dic que s'ha d'esperar la liquidació.

En el cas del model de finançament, Sr. Fiol, la solució que vostès plantegen a nivell estatal és antològica, és que vostès el que diuen és que s'ha de llevar el model, els 11.000 milions d'euros per al nou model de finançament s'han de llevar, això ho diu el Sr. Montoro, el Sr. Montoro diu que aquests doblers, aquestes partides s'han d'eliminar per corregir el dèficit, és a dir, massacrar encara més el dèficit de les comunitats autònomes, Sr. Fiol, això és el que diu el seu representant. M'agradaria que també vostès es posicionassin al respecte, què pensen del model de finançament? S'han de posar més recursos addicionals o pensen com els seus caps a Madrid, que s'han de llevar? Això és importantíssim per a nosaltres i de cara a unes eleccions és essencial saber exactament això.

Els doblers entren en *cash*, Sr. Fiol, entren en *cash*, li puc ben garantir, li puc ben garantir que entren en *cash*, entren, varen entrar el 2009 i han entrat el 2010 i estan entrant el 2011, bé, si vostè creu que són virtuals, bé, jo li puc dir que entren dintre de la hisenda autonòmica.

Seguretat jurídica per fer inversions, Sr. Fiol, hi ha coses que poden ser, bé, això ho comentava el Sr. Melià, no sé si vostè combrega d'aquesta perspectiva; és evident que hem de donar més seguretat jurídica a tot el panorama econòmic, jo no hi tenc cap dubte, això és una peça essencial, el Sr. Melià no hi és, però bé, en definitiva hi estic totalment d'acord, hem de donar totes les garanties, evidentment, perquè les inversions privades i públiques es mantinguin, jo amb això no hi discreparé gens ni una mica.

I finalment pens que la comunitat autònoma sí que ha fet un avanç, encara que a vostès no els agradi reconèixer-ho amb tota l'arquitectura del finançament, jo li diria més, Sr. Fiol, només per això val la pena una legislatura, haver avançat en el model de finançament, al nostre parer s'ha avançat, les dades són objectives. Com es liquidi el model ho veure, però les dades que objectivament entren en el sistema, Sr. Fiol, les dades que entren a la hisenda autonòmica són les que són, 328 milions d'euros el 2009; 35, 36 milions d'euros (...) el 2010 i una previsió d'uns 500 milions d'euros el 2011. Tant de bo que hem tengut el nou model, que per a vostès voldrien més, que per a altres formacions voldrien més, ho respect, ho respect, no hi tenc cap problema d'acceptar-ho, però no neguin que és molt millor que el que hi havia abans, quan arribaven addicionals 160 milions d'euros cada any, això no ho poden negar, són dades objectives. Què vostès voldrien 2.000 milions més? Perfecte. Què altres formacions voldrien això? Jo no ho neg, no hi tenc cap problema. Però, per l'amor de Déu, no neguin una evidència empírica que és aquesta.

I després les inversions de l'Estat, les inversions de l'Estat ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Manera, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Acabo en dos minuts, senyoria, Sra. Presidenta.

... les inversions de l'Estat també han agafat una força molt important amb dades liquidades, que fins al 2007 les dades estan publicades per un economista, el professor Tramosa de la Universitat de Barcelona, eren 170, 180, 190, 200 milions d'euros a tot estirar d'inversió de l'Estat a les Illes Balears; ara arriben una mitjana de 400. Home, que són insuficients? Val, perfecte, però no neguin que no s'ha fet un gran avanç, no neguin això perquè és negar una evidència.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

III. Moció RGE núm. 456/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6502/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 456/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nou hospital de Son Espases, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6502/10.

Intervenció per defensar la moció, per part del Partit Popular, la Sra. Castillo. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Efectivament, fa quinze dies el Grup Parlamentari Popular va presentar una interpel·lació perquè el Govern ens explicàs la gestió que havia dut a terme respecte de l'obertura del nou hospital de Son Espases. Avui, si em permeten fer un petit incís, hem vist com aquells moments, no sé quin temps va durar el debat, no va bastar, i a més hem vist també un exemple de covardia política per part del Govern. Per què no va bastar la interpel·lació o el conseller no es va atrevir a dir segons quines coses a aquesta diputada que els parla i avui s'ha fet fer una pregunta pel portaveu del Grup Socialista, el Sr. Diéguez, a qui cit, si vol intervenir, perquè explicàs l'adjudicació del pàrquing per part del Partit Popular.

Cregui'm, senyores i senyors diputats, que poques vegades, no dic mai perquè tal vegada qualche vegada s'ha vist durant aquesta legislatura, poques vegades hem vist un exercici de filibusterisme polític, de frau polític com aquest, demanar al Govern actual sobre la gestió d'un govern anterior, tot per covardia, i no discutir amb aquesta diputada sobre les condicions amb les quals es va adjudicar el pàrquing de Son Espases.

(*Alguns aplaudiments*)

Però no es preocupin, jo ja estic preparada, perquè saben el que ve després, no és ver?, som una de les conselleres a qui encara no ha vengut a cercar el fiscal, i ho diré amb totes les paraules davant d'aquesta tribuna, i ho esper amb molta tranquil·litat, amb molta consciència tranquil·la, però també amb indignació, perquè mai, i ho vaig dir també fa quinze dies, no havíem vist una persecució i un assetjament d'aquesta magnitud cap als consellers i cap al govern, a un govern anterior que l'únic que va fer va ser fer feina, és ver que hi ha hagut casos que no són dignes de la classe política, però el que es fa durant aquesta legislatura cap als consellers del govern anterior és indigne i es fa només per demostrar o per ocultar el que no se sap fer durant aquesta legislatura.

I sí, Sr. Conseller, sobre el pàrquing en parlarem i podem parlar molt, però vengui a discutir amb mi, no es faci fer preguntes per part d'un diputat i no contesti aquesta diputada quan el requereix i li explica que vostè pot demanar la meitat de les places de pàrquing gratuïtes a la concessionària perquè li paga; no s'amagui, conseller, li demani, jo l'ajudaré, perquè crec que li pren el pel és la concessionària, conseller. I parl d'això perquè d'això va la moció que ha presentat el grup parlamentari durant aquest debat.

Llavors, a la interpel·lació que vàrem discutir fa quinze dies, si alguna cosa va quedar palesa és que amb l'obertura de Son Espases hi ha hagut moltes incidències, que diu vostè, i no moltes deficiències que diu el Partit Popular i diuen tots els professionals de Son Espases. Però és que després d'aquella interpel·lació encara se n'han succeït més, n'han succeïdes moltes més, més amb el pàrquing, que sembla que és el comte de mai acabar; amb la bugaderia, amb el personal de neteja, és que no aturam, no aturam, conseller. I miri, vostè m'assenyala quan no pot intervenir, clar, perquè al final no s'atreveix a discutir amb mi de segons quines qüestions.

Però els diré una cosa, si no fos, si no fos -ah, bé, si vol obrir un torn incidental estaré encantada conseller, perquè m'agradaria molt poder discutir cara a cara d'aquestes qüestions i que no s'amagàs en el Reglament parlamentari-, però en qualsevol cas els diré una cosa: si no fos perquè el mateix model de concessió s'ha emprat per al nou hospital d'Eivissa, decidit per aquest govern, alerta!, perquè el projecte va ser del govern anterior, però el model de gestió del nou hospital d'Eivissa l'ha decidit aquest govern, si no fos perquè s'ha triat el mateix model, pensaria que ho fan tan malament per donar la culpa al Partit Popular i donar-li la culpa al model que va dissenyar el Partit Popular. Però clar, no pot ser, perquè han dissenyat el mateix model, per tant seria realment surrealista que ens donassin la culpa d'un model que vostès mateixos han triat. Per tant, l'única conclusió que em queda és pensar que aquest govern no sap com gestionar, té incompetència per gestionar aquest model; i en lloc de demanar col·laboració als que en saben, el que fa és una fugida cap endavant per a no demanar ajuda. I al final el que passa és que qui hi surt perdent són els ciutadans i els professionals que fan feina a Son Espases.

Per tant, de tot això i del debat que vàrem tenir fa quinze dies, el Grup Popular presenta aquesta iniciativa, que té concretament sis punts.

El primer consisteix a què el Parlament, i crec que és de justícia, constati la millora en l'assistència sanitària que ha suposat l'entrada en funcionament del nou hospital de Son Espases. Qualsevol diria, és una obvietat; bé, sí, ara és una obvietat, fa tres anys no era una obvietat, perquè hi havia moltes persones que dimonitzaven l'hospital de Son Espases, per tant crec que està bé i és de justícia que avui es constati la millora en l'assistència sanitària que suposa l'entrada en funcionament del nou hospital de referència.

Per altra part, com a segon punt, el Grup Popular proposa que es constatin les dificultats existents al llarg de l'obertura de Son Espases, però que es constati també la necessària millora de les condicions laborals dels professionals que hi fan feina i que cada dia les reclamen al Govern i el Govern pareix que no escolta.

Per una altra part també, demanam que el Parlament de les Illes Balears insti la Conselleria de Salut a donar una informació que no ens va voler donar fa quinze dies, i que després hem vist perquè, i és que estan espantats de donar-la, i és que ens doni les llistes d'espera de Son Espases. Conseller, ens doni les llistes d'espera, és que el que li demanam és el compliment d'un acord del Ple d'aquest Parlament, que diu que cada tres mesos el Govern ha de donar la informació de les llistes d'espera, però també de Son Espases i de l'antic Son Dureta. Per què no? De què té por? Doni-les i digui, són molt elevades per ics raons.

També ens expliqui perquè ha derivat tanta gent i ha gastat tants doblers derivant i després tenim aquestes llistes d'espera, però les doni, no s'amagui, conseller; les doni, sigui transparent, és com va començar aquesta legislatura, dient que seria transparent i que tendria bon tarannà, doncs les doni. I el que demanam és que aquest Parlament aprovi, això sí que és una obvietat, però que aprovi el fet que el Govern ens doni la llista d'espera, almanco als membres de la Comissió no permanent de salut a la pròxima comissió, que és demà, o sigui que tampoc no fa falta que passi molt de temps.

Per una altra part, demanam que es demani, ah, bé, sí, això del pàrquing -ja hem vist el filibusterisme polític que s'ha emprat-; bé, doncs, conseller, ni vostè ni jo, és que a mi m'és igual qui tenguí raó, jo el que crec és que aquí el que hem de defensar són els treballadors i els interessos del Govern. D'acord, conseller; doncs molt bé, si jo dic que hi ha la meitat de places gratuïtes per als treballadors i que per això paga 10 milions d'euros a la concessionària, i vostè diu que no, i s'inventa que hi ha 200 places VIP, que ja em dirà vostè d'on s'ho ha tret, però és igual, es pot inventar qualsevol cosa, doncs ho donem a un òrgan objectiu; quin és el màxim òrgan consultiu de la comunitat autònoma? El Consell Consultiu, li donem a ell el contracte i que sigui el Consell Consultiu qui digui quantes places s'han de donar a canvi dels 10 milions d'euros que vostè li paga a la concessionària per als treballadors, que ho digui, que ho digui el Consell Consultiu, no tenguin por. Per tant, el Parlament crec que estaria molt bé que, ni el que diu el Govern ni el que diu l'oposició, que ho digui una institució com és el Consell Consultiu, que és qui es pot pronunciar sobre aquests temes.

Per altra banda demanam que es millorin els accessos, jo crec que s'ha comprovat que els accessos a l'hospital no són els més adequats. Manca fer la segona línia de metro, si s'hagués fet, s'haguessin evitats molts de problemes, no s'ha fet. I també manca fer el segon cinturó o la via connectora. Ara sabem per què no s'ha fet i és perquè no tenen el consens de tot el Govern. Però és que aquest hospital necessita accessos, no un scalextric, sinó vertaders accessos perquè la gent hi pugui arribar i no hi hagi problemes. Per tant, jo crec que també estaria molt bé que el Parlament aprovàs aquesta iniciativa.

I, per acabar, manifestar el reconeixement i felicitar tots els professionals del nou hospital de Son Espases perquè gràcies al seu esforç, la seva dedicació i la seva professionalitat, demostrat en tot el procés d'obertura del nou hospital, tenim hospital i tenim assistència, amb problemes laborals, amb qüestions que s'han de millorar, però almenys tenim assistència al nou hospital de referència.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat dues esmenes de substitució als punts 5 i 6. Per defensar aquestes esmenes té la paraula, per un temps de deu minuts, el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, una sèrie de qüestions abans d'iniciar la meua intervenció referides al que vostè ha comentat. Si vostè té problemes amb la indignitat en què vostè acusa la justícia, vagi a la justícia a dir-ho, que és l'àmbit on ho ha de dir, a la Fiscalia. Si vostè creu que aquestes acusacions i totes aquestes investigacions són indignes, vagi allà on pertoca a queixar-se, que no és aquí. Nosaltres això crec que ho tenim molt clar, això dels tres poders t'ho expliquen a primària, legislatiu, executiu i judicial. I aquesta independència que nosaltres sempre hem procurat, crec que vostès de vegades la perden de vista.

Una altra de les qüestions que jo també crec que és important és que vostè puja aquí i comença a dir que si la pregunta que li ha fet el Sr. Diéguez al Sr. Conseller era filibusterisme parlamentari i era un control a l'anterior govern, sense que l'anterior govern no es pogués defensar. I aquesta moció que ara estam debatent de quin moment està parlant més que de la passada legislatura?, en molts de punts que vostè apunta estam parlant d'una gestió que va fer l'anterior govern. Per tant, aquest filibusterisme del que vostè acusa, el fa tant vostè com el qui vostè diu que realment el fa. Per tant, jo li deman un poc de coherència.

Una altra petita precisió que m'agradaria fer-li, en el sentit de voler posar al mateix nivell la concessió de l'Hospital d'Eivissa amb la concessió de l'Hospital de Son Espases quan vostè era consellera. Sap quina és la diferència fonamental?, que la concessió de l'Hospital de Son Espases està recorreguda davant dels tribunals i la de l'Hospital d'Eivissa no. Aquesta és la diferència fonamental. Per tant, no posem en el mateix nivell dues qüestions que són molt diferents.

Pel que fa a les esmenes que nosaltres presentam, li comentaré que la número 5 va en el sentit de substituir el punt i proposar-li una substitució que diu: "el Parlament insta el Govern a realitzar les gestions necessàries per millorar els accessos a l'hospital de Son Espases, sense descartar cap alternativa". Nosaltres ja hem dit que a l'àmbit que li pertoca, en aquestes institucions, no es realitzarà el segon cinturó que vostès proposaven, sinó que hi ha altres alternatives als accessos, com és la via connectora i que evidentment també hi ha hagut un reforçament important en el transport públic.

Una altra de les qüestions que m'agradaria plantejar-li aquí, com se'ls va acudir fer un hospital a un lloc tan peculiar com és Son Espases, sense preveure i sense tenir en compte la dificultat que suposava això per als accessos i per a la mobilitat de la ciutadania i l'accés real a aquest hospital. Vostès varen fer un hospital a un dels llocs amb més dificultats per accedir-hi. I nosaltres que l'estam gestionant a dia d'avui, hem fet els esforços necessaris per poder fer aquest hospital més accessible i intentar que fos d'aquesta manera. Per això li proposam aquesta esmena.

I l'esmena de substitució número 6 va en el sentit d'agrair als professionals que han estat en el dia a dia al procés de trasllat de Son Espases, però més enllà dels que realment s'han traslladat de Son Dureta a Son Espases. Hi ha molts de sectors professionals que s'han vist implicats, hospitals públics, hospitals també privats, personal que s'ha hagut d'adaptar a aquesta situació, 061 entre altres serveis. Per això volíem ampliar aquest agraïment i aquest esforç als professionals del servei de salut i de la Conselleria de Salut de les Illes Balears.

Pel que fa al primer punt. Nosaltres hi estam d'acord, evidentment sabem que ha estat un gran avanç, estam parlant d'un dels hospitals més moderns d'Europa, un hospital de referència en el conjunt del territori espanyol, el que passa és -ja li ho he comentat abans- és que de vegades hem parlat que l'indret tal vegada no era el més idoni per fer-ho, de totes formes quan vàrem arribar al Govern, assumint la responsabilitat del que suposa l'acció de govern, havíem d'assumir aquest projecte i fer-ho el millor possible. Per això també es varen dur a terme millores que diferencien molt el projecte inicial del projecte que al final ha estat la realitat que és a dia d'avui l'Hospital de Son Espases. D'això ja n'hem parlat moltes vegades, hi havia serveis que es donaven a l'Hospital de Son Dureta que no s'havien tengut en compte en el nou Hospital de Son Espases, i era totalment surrealista obrir un nou hospital que tengués menys serveis que els que donava fins ara l'Hospital de Son Dureta. Per tant, en aquesta feina de millorar i donar més serveis s'hi va bolcar la conselleria i per això ara tenim un hospital molt millor del que es va projectar.

En aquest sentit a més vull fer al·lusió a diferents cartes al director que aquests darrers dies s'han publicat als mitjans de comunicació. Cartes que van en el sentit de celebrar aquesta obertura, ateses les dificultats que això ha suposat, parlen fins i tot diferents ciutadans que estam a dia d'avui jugant a la *Champions League* quant a infraestructures sanitàries a les Illes Balears, que és un dels millors hospitals d'Europa i que hi ha qüestions que s'han resolt i bastant bé. Per tant, aquí jo crec que ens hi hem de sumar tots, els que vàrem fer i els que ho feim a dia d'avui.

Pel que fa al punt número 2, nosaltres no hi estam d'acord. Nosaltres creim que hi ha hagut unes condicions laborals dels professionals bastant acceptables i crec que en això hem fet molta feina.

I pel que fa al punt número 3, clar, vostè llança aquí una petició, sabent que hi ha un reglament i que hi ha unes accions encaminades a demanar el que vostè està demanant, que són sol·licituds per escrit del que vostè està demanant. Aquesta és la manera adequada, la de respectar el Parlament de les Illes Balears, demanar la informació com altres vegades han fet els diferents diputats. I està bé que ara que vostè és a l'oposició, ara sí, tenguí interès a conèixer les xifres de les llistes d'espera, perquè quan era consellera de Salut mai no les va publicar i, a més, vull recordar als assistents i diputats d'aquest parlament, que dia 22 d'abril de 2009 la Sra. Castillo a la Comissió de Salut d'aquest parlament deia: "a mi no m'importa si jo no vaig fer pública aquesta informació quan jo era consellera".

Per tant, sense saber el perquè d'aquesta qüestió, vostè ho va manifestar així, va dir que no li importava si vostè no ho va presentar, però ara sí que les demana. Miri, nosaltres en aquest esforç de transparència hi hem estat treballant i efectivament, aquestes dades s'ofereixen sempre. El que passa és que vostè ha d'entendre que aquest any 2010 passat s'ha fet un trasllat de l'Hospital Universitari de Son Dureta a Son Espases, i aquest trasllat ha comportat la derivació d'una petita part de l'activitat quirúrgica a altres hospitals durant el segon semestre de 2010, amb la finalitat de tenir el menor nombre de pacients ingressats en el moment efectiu del trasllat. I perquè el trasllat afectà el menys possible les llistes d'espera de les activitats quirúrgiques programades, Son Dureta va augmentar l'activitat quirúrgica, cosa que es reflecteix en un increment d'un 11,31% del nombre d'intervencions fins a setembre de 2010, tot i la disminució de l'activitat quirúrgica causada per la preparació del trasllat. Per tant, les dades s'han d'agafar en pinces i, en tot cas, els hospitals públics varen dur a terme 62.824 intervencions quirúrgiques durant l'any 2010, un 4,62% més que el 2009 quan se'n comptabilitzaren 59.900.

Pel que fa al quart punt. Mirin, jo evidentment li he de dir que votarem en contra. L'adjudicació del nou hospital de referència, la que va fer el PP l'any 2006, establia un sistema de concessió que contemplava la gestió privada dels serveis no assistencials, entre ells l'aparcament. N'hem tengut molt bona informació ara a la intervenció que ha fet el Sr. Diéguez respecte al que ens costava aquesta concessió. Vostès varen fer una concessió d'un aparcament per 230 places i vostès parlen de 206.000 euros, però és que aquests 206.000 euros multiplicats per 30 anys són els 10 milions d'euros que vostès diuen. No hi ha res més, no s'ha de fer més que agafar una calculadora i calcular-ho, no s'ha de fer res més. Per tant, els privilegis que vostès feien per a uns pocs, nosaltres els hem intentat eliminar i, per tant, millorar la qualitat de tots, per això precisament hem eliminat les places VIP de les quals tant s'ha parlat.

A més aquest govern ha fet un esforç per solucionar els problemes heretats i per millorar les condicions dels usuaris i dels treballadors. Aquestes millores, li ho coment ara en deteniment, han estat que hem ampliat l'aparcament en 480 places més per a usuaris i treballadors, han suposat també la gratuïtat dels primers 30 minuts, els tiquets gratuïts per a malalts de tractament d'hemodiàlisi i s'eliminen -com li he dit abans- els privilegis de places exclusives reservades per a no sabem qui, però que suposava una quantitat important als contribuents.

En definitiva, Sra. Castillo, a mi em pareix bé que encara vulgui defensar això i que defensi coses que de vegades no s'aguanten pel seu propi pes, però que s'ha fet una gestió brillant i impecable en aquest sentit, s'ha fet, que tal vegada hi ha hagut alguns problemes, segurament i com per tot, però la voluntat que al final tothom accepti la realitat és que aquest hospital millora molt la qualitat dels usuaris de la sanitat pública de les Illes Balears i en això hi està fent feina la Conselleria de Salut i en això hi està fent feina també tot el Grup Parlamentari Socialista que hi ha al darrera.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Suárez té la paraula. Divideixen el temps, Sra. Suárez? Per tant, té deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Castillo, debatam avui aquesta moció derivada de la interpel·lació que vostè va presentar l'1 de febrer en relació amb el nou Hospital de Son Espases. Nosaltres llegiem l'altre dia la intervenció per preparar aquesta i reconec que ens cridava l'atenció el to d'aquella intervenció, un to agressiu, un to negatiu i també, des del meu humil punt de vista, escassament argumentat. Tant és així que quan vaig llegir la moció que veim avui, em va sorprendre en certa manera el sentit comú i el caràcter constructiu d'alguns dels punts que presenten avui. També esperava que aquest mateix esperit es traslladàs a la seva intervenció per defensar-la i he vist que en realitat no ha estat així. Segurament és fruit de la meva ingenuïtat. Diu també vostè que està molt tranquil·la, però francament quan puja aquí i parla no fa aquesta sensació, no ho sembla, no?

Bé, nosaltres fixarem la nostra posició i ho feim amb un tarannà per intentar arribar a acords perquè una bona part dels punts d'aquesta moció es podrien aprovar per unanimitat si vostè accepta algunes de les esmenes que li han presentat.

El primer punt, efectivament, el votarem afirmativament. Nosaltres també compartim que l'entrada en funcionament del nou Hospital de Son Espases ha contribuït a la millora de l'assistència sanitària de les Illes Balears i també compartim amb vostè que té molta obvietat, però tot i això, crec que és una cosa que s'ha d'aprovar. També voldríem celebrar que durant aquests 15 dies sembla que vostè ha fet una reflexió sobre els excessos de la seva intervenció, aquella intervenció on deia que

res no s'havia fet bé, que tots els ciutadans i totes les persones d'aquesta comunitat pensaven com vostè i coincidien amb vostè, juntament amb els professionals. I sembla que després d'aquests 15 dies, amb el cap més fred, aquesta posada en funcionament del nou hospital, efectivament, és positiva. Nosaltres ho valoram també i compartim aquesta valoració.

El segon punt també el votarem afirmativament. Jo crec que l'altre dia també s'explicava en aquest debat que l'obertura de nous equipaments sanitaris, però també d'altres equipaments com poden ser equipaments educatius, va sempre acompanyada de dificultats i problemes. Vostè mateix ho reconeixia en relació amb la legislatura passada, l'actual conseller ho va reconèixer en relació amb aquesta obertura, i el que ha sortit als mitjans de comunicació també ho corrobora. Nosaltres consideram que és important constatar i reconèixer les dificultats, però no com un fi en si mateix, sinó amb la intenció de corregir aquests problemes detectats. Entenem, per tant, perquè l'altre dia vàrem sentir el conseller, que aquestes deficiències poc a poc s'arreglen.

El tercer punt el votarem negativament. Nosaltres hem debatut en nombroses ocasions al llarg d'aquesta legislatura sobre llistes d'espera, ho hem fet en aquest ple i ho hem fet també a la comissió. Aquest punt, Sra. Castillo, jo sempre he dit que és una mena d'obsessió seva, i no m'entengui malament, no em refereixo a la voluntat de conèixer les llistes d'espera, jo crec que forma part de la feina de control al Govern per part de l'oposició, sinó la manera de fer-ho, perquè des del nostre punt de vista es fa d'una forma inadequada. Tenim la sensació que la manera com ho fa és intentar sempre sembrar aquesta ombra d'obscurantisme de la gestió del Govern en relació amb les llistes d'espera, transmetent la sensació que la conselleria no les vol mostrar i, a més, això també ho hem destacat en altres ocasions, això té un efecte col·lateral, probablement no desitjat, i és que s'acaba creant un alarmisme social i la darrera conseqüència és que es pot arribar a desprestigiar o contribuir al desprestigi de la sanitat pública, i a nosaltres això ens sembla molt perillós.

També li hem de dir que no acabam d'entendre aquest sistema de petició d'informació que fa vostè mitjançant aquesta moció. Vostè ho pot fer de moltes maneres, ho pot fer sol·licitant la documentació, ho pot fer mitjançant preguntes orals a la comissió, però prefereix fer servir aquest sistema de moció que francament crec que no és el sistema més adient. Nosaltres quan necessitam una informació de la Conselleria de Salut ho feim com consideram que és més adient dins el nostre Reglament.

També li volia fer una referència en relació amb un comentari que ha fet l'anterior portaveu, destacant la incoherència de la seva actitud en relació amb les llistes d'espera. Quan li han dit que vostè no les publicava durant la passada legislatura, simplement era una matisació que jo crec que és important. Vostè va reconèixer que el que no es publicava durant la passada legislatura eren les llistes d'espera de les consultes i proves diagnòstiques. I això és veritat, vostè ho va reconèixer en la Comissió de Salut, però jo li dic una cosa, a mi no m'importa que no es publicassin abans, a mi m'importa que es publiquin ara, jo crec que vostè té el dret de conèixer-les i el dret de demanar-les. Ara, crec que ho ha de fer

mitjançant els canals oportuns. I al llarg d'aquesta legislatura es publiquen les llistes d'espera.

Respecte del punt 4, nosaltres no votarem favorablement i no entrarem en el tema del pàrquing, de la concessió, de com es va fer o es va deixar de fer. El que passa és que consideram que no és funció del Consell Consultiu establir les places de pàrquing que s'han de posar a disposició dels professionals, quan això es tracta d'una negociació de la concessió entre dues parts. Nosaltres pensam que vostè sap perfectament que aquesta no és la funció del Consell Consultiu, el que passa és que sembla que té molt d'interès que es continuï parlant d'aquest tema, i li he de dir -i insisteixo que no entraré en els detalls- no entenc que vostè vulgui continuar parlant d'aquest tema perquè crec que de tot el que se sap..., jo crec que vostè ha perdut una oportunitat per callar perquè no l'afavoreix especialment tot el que està sortint sobre aquest tema.

En relació amb el punt 5, li han presentat una esmena, a la qual donarem suport; entenem que és fonamental que l'hospital hagi de comptar amb uns accessos adequats, que per cert no varen ser estudiats adequadament quan pertoca a l'hora de decidir la ubicació d'aquest hospital, però sí que és cert que donam suport a aquesta esmena perquè pensam que és molt important que es considerin totes les possibilitats de nous accessos i per a nosaltres, un aspecte important és també la potenciació del transport públic.

Per tant, crec que seria convenient que s'acceptàs aquesta esmena perquè es deixassin obertes les possibilitats a totes les diferents maneres de millorar aquests accessos.

Finalment, en relació amb el punt sisè, també estam d'acord amb l'esmena que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Crec que és una esmena de sentit comú. Crec que és positiu, ens hem de felicitar, hem de reconèixer la feina de tots els professionals i totes les persones que han estat implicades en l'obertura d'aquest nou hospital i crec que està molt bé que des del Parlament, des d'aquesta cambra es faci aquest reconeixement.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, començant amb un parell de prèvies en aquests debats, no sé si el Sr. Conseller s'amaga perquè... la nostra sensació és que el que hi ha hagut són debats no sé si cada setmana o cada setmana dues vegades o cada quinze dies un debat sobre Son Espases. Per tant, tenc la sensació que quasi, quasi ja ho hem dit tot, dir que no hi ha hagut debat sobre Son Espases com a inici d'un retret sobre aquest tema, la veritat, Sra. Castillo, em sembla molt agafat amb fils perquè és difícil dir res de nou, sobre Son Espases.

En tot cas, s'ha apuntat que -com una prèvia també- hi havia hagut... l'únic que havia fet el Govern anterior era feina, feina i feina, ja ho diuen, que de la feina ve el profit, el que no sabem és de qui, perquè parlar que tot han estat flors i violes i que hi ha hagut una persecució durant tota la legislatura, serà per aquesta cambra?, tenim una comissió d'investigació quan tot l'Estat parla de les Illes Balears de casos de corrupció, s'ha creat una comissió d'investigació, d'un cas, d'un lloguer, d'aquí d'ara.

Ens hem recreat a aquesta cambra a parlar i a treure tots els temes que, era ben raonable de fer, crec que molts de ciutadans ho esperarien? Jo crec que no, que poc. La meua percepció -i a vegades no tenc clar si hem encertat- és que en aquesta cambra s'ha parlat molt poc de la gran actualitat política sobre la gestió de l'anterior legislatura. Hi ha gent que anava molt per feina, que encomanaves una feina a un arquitecte i en una setmana tenia una maqueta i ho tenia tot arreglat o en quinze dies tenia una urbanització de prestigi per a Can Domenge. És que han passat moltes coses, fent feina, feina i feina.

Crec que podríem intentar parlar dels temes perquè si a cada prèvia d'una intervenció parlamentària hem de fer un repàs de la feina del PP fa ganes de donar un repàs al PP.

Per tant, crec que aniré aterrant al tema que avui ens du aquí. Des de..., també dues prèvies més, n'hi ha una que és l'indret. Crec que hem de pujar aquí cada vegada quan se'ns diu "Son Espases ha estat un encert", tornar a precisar: per al nostre grup l'indret és un greu error, tots els grans problemes que han sortit de Son Espases demostren el desgraciat que va ser aquella tria i totes les peripècies que ara ha viscut aquest projecte ens confirmen en aquesta opinió.

També crec que hi ha una altra reflexió i és que, així com moltes vegades el Partit Popular diu que la política contamina massa àrees de l'espai social, de vegades crec que ho provoquen ells, és a dir, hi ha d'haver un espai professional, de debat tècnic, de..., quasi, quasi tecnòcrates que decideixen determinades coses i que els polítics ho han de gestionar, ho han de parlar, hi ha d'haver una crítica política si escau, però dur-ho tot fins al final que tot depèn sempre dels polítics i dels càrrecs electes, crec que és una exageració de com funciona una administració.

Fetes aquestes prèvies, no tenim cap inconvenient a assumir que l'assistència sanitària millorarà si hi ha un hospital nou de referència com el que s'ha fet, l'haguéssim volgut en una altra banda, però no ens fa res dir que serà una millora. Només faltaria que amb 700 milions d'euros que costarà tot el conjunt de l'operació no hi hagués hagut aquesta millora, hi serà i n'hem de treure el màxim profit i sempre ho hem dit. Confio que no sigui tergiversat en el sentit que ara deim el contrari del que dèiem, perquè ja seria... bo, mala fe voler tergiversar la posició del nostre grup respecte d'aquest tema.

No ens fa res reconèixer la professionalitat dels professionals, valgui la redundància. No sé si a vegades tenir la sensació que el Parlament ho ha d'expressar..., no sé, algú pot tenir algun dubte de la necessitat que en tenim de dir-ho, però no tenim cap inconvenient ja que el Partit Popular ens sotmet a dir-ho, com no tenim cap inconvenient a reconèixer que hi ha hagut deficiències, que hi ha hagut problemes, que hi ha hagut complicacions, com hi són en tot aquests tipus de processos, en aquest sentit, no hi tenim cap inconvenient.

Al punt tercer se'ns apunta que sigui el Ple del Parlament el que sol·liciti una documentació per a una comissió, crec que no és la fórmula idònia, la fórmula que tothom sap que tenen els diputats d'aconseguir una informació està establerta i per tant, no creiem que sigui la fórmula que s'hagi de dur a terme.

En concret, les llistes d'espera, com sap la Sra. Castillo, estan regulades com ha apuntat per decret. Per tant, s'ha de dur a terme aquesta informació, no ja als grups parlamentaris sinó en general a l'opinió pública i creim que senzillament aquesta norma s'ha de complir.

Ens sembla bé, estam d'acord en ampliar aquesta informació no només a les llistes d'espera, sinó també a les consultes externes i a les proves diagnòstiques; com s'ha apuntat no ha estat mai una informació que es tengués a l'abast a l'anterior legislatura, però ens sembla bé que s'apunti, es millori... s'ampliï aquesta transparència i és el compromís que té la conselleria.

Respecte dels aparcaments, crec que ja, també, s'ha explicat bastament el tema dels aparcaments. És un dels elements que també demostren la manca de tria, Son Dureta té moltíssim d'aparcament de pagament i gratuït, però és evident que un dels atractius per a la concessió de l'any 2006 de donar-ho a un privat era l'efecte ratonera que té Son Espases. A Son Espases tothom haurà d'anar a un aparcament privat, no hi ha carrers, no hi ha aparcament públic i et duen, i és un dels atractius de la concessió, és un dels ingressos que té el privat..., és anar a pagar a aquesta concessionària.

Bé, ja s'ha apuntat que en tot moment s'havia dit i en tot moment figurava al plec de condicions que hi havia una quota per al personal, nosaltres quan vèiem una quota mensual per a personal enteníem que era per a personal, no veim que hi hagi la dificultat d'interpretació i per tant, no entenem que sigui necessari anar al Consell Consultiu.

Per paga una intervenció del Consell Consultiu, se'n recordaran, en l'adjudicació quan ja hi havia una preadjudicació o s'havia fet públic que es donaria una adjudicació a un grup en aquell moment i d'una manera crec que absolutament polèmica i donant a entendre molt poca transparència al conjunt dels ciutadans que, com a mínim, no varen entendre molt aquell moviment d'anar al Consell Consultiu perquè fes un darrer dictamen, que el Consell Consultiu no sabia on s'havia d'aferrar i va demanar al Col·legi d'Enginyers i no record a qui més que digués quina era la plica que havia de guanyar, varen canviar al darrer moment la plica guanyadora a un concurs tan important com era el de Son Espases. Com s'ha recordat aquest tema està plet i creim que no va ser gaire afortunada aquella tramitació.

Per paga, ja no en parlem, intentar anar a segons quin tipus d'assessorament externs com el de Pricewaterhouse o de semblants als quals ja ni ens ho plantejaríem perquè sembla que hi ha una certa idea de poder anar també a vestir després conclusions que no s'entendrien.

Per tant, confiam que el Govern defensa els interessos dels ciutadans, pel que li convé a tots els nivells i per defensar l'interès general, i entenem que les explicacions que s'han donat aquí són suficients.

Respecte dels accessos, és una altra constatació. Els accessos, és una de les demostracions més de l'absurda tria que es va fer d'anar a un indret i no recordarem tota la literatura que es va vessar sobre el dinar de Madrid o els seus intervinents i com és que es decideix un indret tan inversemblant com el de Son Espases per fer l'hospital, però evidentment un dels problemes que tothom veia immediatament era que si Son Dureta tenia uns accessos absolutament aclarits i que ningú no hi tenia cap mena d'entrebanc, Son Espases tenia un greu problema d'intentar crear uns accessos nous que encariarien encara aquesta formulació.

No tenim cap inconvenient a fer, amb l'esmena que s'apunta de millorar els accessos, de fet es fa i serà necessari, hi ha unes alternatives també d'autobusos que intensifiquen l'accés mitjançant d'autobús que aquí no s'apunta, hi ha un estudi -perquè una cosa és parlar-ne i l'altra, realment posar-se mans a l'obra, per veure què es pot fer amb la qüestió d'ampliar el metro. En aquests moments es treballa en tres alternatives. És molt car, no ja fer-lo, el manteniment i el profit d'un metro, com hem tocat amb les mans. És complicada aquesta demanda, no hem d'enganyar ningú, és interessant veure si els autobusos, si el tramvia, si altres fórmules serien més operatives, s'estudia i crec que serà una decisió que s'haurà de prendre.

Estrictament tornar a la idea del segon cinturó amb el que remet a la que era la formulació del Partit Popular, el segon cinturó, si el que volen és que nosaltres ens tornem aplegar a aquest debat, que jo ja trobava tancat, però si el volen reobrir, idò els votarem que no al punt del segon cinturó, perquè si no ens agrada -com vostè apuntava- la via connectora i consideram que encara la podem redimensionar a una mida més adequada al que requereix aquesta infraestructura, ja la que pretenia el Partit Popular, ja la trobam absolutament aberrant.

Ha de comprendre que, si volem repensar la fórmula que s'ha fet pública avui, la que ens du, la que ens remet a la que deia el Partit Popular, podran fer les glosses que trobin sobre que és el mateix, però quan vulguin veure els metres del 120 i de l'autopista que es plantejava en aquell moment... i tot el tram que s'anava fins a Calvià del segon cinturó, és evident que nosaltres no li aprovarem una proposta -i no li sorprendrà- que apunti que és necessari el segon cinturó.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Concloso aquestes intervencions, no li fa falta que suspenguem la sessió, no és així? Per tant, té la paraula, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, és veritat, Sra. Suárez, probablement m'he enfadat massa en la meva primera intervenció, li don la raó, ja duc molts d'anys per enfadar-me, en aquesta alçada i en aquest parlament, per sentir segons quines barbaritats. Per tant, intentaré ser més suau a veure si així tal vegada prospera i reconsideren la votació que han manifestat, però és clar a vegades és difícil perquè, Sr. Dalmau, vostè puja aquí, parla, parla i parla, diu mentides i es queda tan tranquil.

Vostè puja i diu que jo m'he ficat amb la judicatura i que no sé què és la divisió de poders. Miri, som misser de professió, sé perfectament el que és la divisió de poder, però és que no m'he ficat amb la judicatura. No m'he ficat amb la judicatura. M'he ficat amb el maneig polític de les institucions de l'Estat. Si vostè d'això ha deduït que em ficava amb la judicatura, és el seu problema. Simplement he dit que trobava -i ho consider i ho he dit altres vegades, no és la primera- que hi ha un assajament a l'anterior govern, en les nostres persones, per qüestions que o no són delictes o són mentida, i vostès ho entren políticament. Això és el que he dit, però bé, és que cada vegada que parlo de Son Espases es posen molt nerviosos, però molt nerviosos. Aquesta diputada, cada vegada que parla de Son Espases, ja sigui per un motiu o per l'altre, resulta quasi, quasi com a amenaçada. Alerta amb el que dius!, alerta!

I encara no hem acabat, Sr. Alorda, vostè deia, "acabarem de parlar de Son Espases?" no, encara queda el sobrecoast, encara queda el sobrecoast, encara no n'hem dit res, l'estam estudiant, però si vostè es queixa que el metro val molts de doblers, idò ja veurà!, ja veurà el que paga el Govern a la concessionària pel modificat que ha fet. Ja ho veurem!, i ja en parlarem i sé que és una cosa de risc per aquesta diputada dir-ho, perquè quan dic alguna cosa de Son Espases i em fic amb el sobrecoast hi ha un conseller que m'amenaça sempre, però bé, com que jo no tenc res a amagar i tenc -insistesc- la consciència molt tranquil-la ho diré: es fan malament les coses, en el tema del pàrquing i en altres temes, i també es donen molts de doblers, però d'això ja en parlarem en un altre moment.

També puja aquí i diu que en aquesta moció es parla de la passada legislatura. No hi ha res que parli de la passada legislatura. L'únic que es diu és que, el tema del pàrquing, l'interpreti el Consell Consultiu, però tot allò altre parla d'ara, constata la millora en l'assistència sanitària, constata una felicitació als professionals, que es donin les llistes d'espera actuals... Sr. Dalmau, no es parla de la passada legislatura, es parla d'aquesta, de l'actual perquè a l'oposició ens agrada parlar del que no fa aquest govern.

Llista d'espera, també diu una altra mentida. A la passada legislatura no és que es donassin les xifres és que es donava la documentació que es formulava. La mateixa documentació que tenia aquesta diputada com a consellera, li'n donava còpia literal al Sr. Gascon que ja no hi és, i tan de bo hi fos perquè li ho digués, perquè li ho donava. Sap què passa quan aquesta diputada demana aquesta documentació o fa aquesta pregunta? Em contesten: "es remet a la web perquè a la pàgina web hi ha publicada la llista d'espera".

Per tant, per què faig aquest punt en aquesta moció? Perquè és que si ho deman com a documentació, com a pregunta escrita o de qualsevol altra manera el conseller de Salut em contesta que vagi a la pàgina web de la conselleria perquè estan publicades. Doncs bé, les llistes d'espera de Son Espases no estan publicades, què puc fer? Si ho deman per documentació em diuen que vagi a la pàgina web i si vaig a la pàgina web no hi són. L'única manera que tenc és demanar-ho a aquest plenari, ho deman i vostès s'hi neguen. És a dir, vostès donen suport al conseller de Salut quan no vol donar aquesta informació.

Per tant, no tornin presumir de transparència, cap dels partits polítics, cap ni un, ja no només el Govern o el Partit Socialista que gestiona sanitat, cap de vostès, perquè és que no hi ha manera de conèixer-les. Per què no podem conèixer aquestes llistes d'espera? Era una oportunitat d'or. Als membres de la Comissió de Salut ens hagués agradat molt tenir aquesta informació, també als ciutadans per cert.

El pàrquing, de què tenen por? És que, em vull posar tranquil·la, hi ha una interpretació feta per aquesta persona, per aquesta diputada i una pel Govern, perfecte, és contrària. El que vull és el millor per als ciutadans. Si realment hi ha alguna possibilitat d'interpretar que els 10 milions que es paguen a la concessionària -que per cert abans eren 9 ara són 10,2- és per retribuir aquest pàrquing que ho digui una institució objectiva, el Consell Consultiu per exemple. Troben que no ha de ser el Consell Consultiu? Volen que sigui la Sindicatura de Comptes? Que ho sigui, presentin una esmena, no tenc cap problema. L'únic que vol aquest grup parlamentari és que si es paguen doblers per una cosa és faci, res més.

Conseller, hi tornaré insistir i li donaré la documentació necessària, perquè aquesta diputada no pensa políticament ni en un interès d'un partit, pensa en els ciutadans i en el fet que funcioni l'Hospital de Son Espases.

Per acabar, presidenta, perquè veig que s'ha encès el llum vermell, simplement vull dir que respecte de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista, les acceptarem, en el tema dels accessos crec que no hi ha moltes més possibilitats que fer el segon cinturó o la via connectora i el metro, però bé, tal vegada se'ls ocorre una altra possibilitat i per tant, la podem deixar oberta.

Respecte al fet que la felicitació dirigida cap als professionals de Son Espases s'ampliï a la conselleria, sempre i quan quedi a l'àmbit professional i no es faci extensiva a l'àmbit polític hi estarem d'acord i per tant l'acceptarem perquè, Sr. Dalmau, com comprendrà sentir-li dir, damunt aquesta tribuna, que la gestió del Govern i del conseller ha estat brillant en l'obertura de Son Espases..., sap què faré? No li contestaré, ara aniré a Son Espases, ho contaré als professionals a veure com se'n riuen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Presidenta, en aplicació del 71.1 del Reglamento, pido la palabra por alusiones.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Consultada la Mesa el Sr. Diéguez té dos minuts per contestar estrictament les al·lusions .

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Sra. Castillo, le pediría que no fuera tan pretenciosa como para pensar que nadie quiere debatir con usted. Es difícil encontrar a gente que sea considerada tan buena aquí, en cualquier caso si es así enhorabuena como diputada, pero le doy mi pésame a nivel personal.

En segundo lugar, le quiero decir que usted creó unas dudas aquí sobre el pago del parking amparadas en cosas que no eran ciertas, yo no diré mentiras y cuando la verdad aparece...

(Remor de veus)

...cuando la verdad aparece se irrita. Mire, usted ha creado las dudas ahora y nosotros por eso hemos hecho preguntas ahora. Sus números eran 930 plazas a 45 euros y VIP gratis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, ha de fer referència a les al·lusions personals que se li han fet.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Precisamente a esto es a lo que hago referencia, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

I vostès, per favor, una mica de silenci.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sus números eran 930 plazas a 45 euros y VIP gratis y los de este gobierno, de momento, 1.300 plazas a 25 euros y otras ventajas y los VIP, eso sí, pagando. Mire, tendría, Sra. Castillo, que avergonzarse un poco más de haber pensado más en los altos cargos que en los usuarios y no le pedimos responsabilidad, no sé a qué viene toda esa historia de fiscales.

Mire, Sra. Castillo, no hay peor fiscal que la propia conciencia porque ni duerme ni deja dormir. Nada más.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sra. Presidenta. És que no ha estat per al·lusions, ha estat resposta a una intervenció meva...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo...

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

...simplement contestar-li al Sr. Diéguez que hi ha una manera molt fàcil de resoldre aquesta qüestió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

...i és derivar el contracte al Consell...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, li preg que escolti quan la presidenta li fa un prec, i li preg que faci referència a l'article concret que vostè esmenta per tal de contestar al Sr. Diéguez.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, presidenta, per al·lusions. L'article me'l dirà el Sr. Lletrat, com comprendrà jo no sé l'article concret. Simplement per al·lusions, senyora...

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha hagut més al·lusions. Li preg..., li preg que prengui...

(Remor de veus)

I passarem a les votacions d'aquesta moció.

Senyors portaveus, volen votacions separades?

Sra. Castillo, vol votacions separades? No.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Sí, Sra. Presidenta. Volem votacions separades: per un costat els punts 1 i 2 i, per altre costat, el 3 i el 4, si el Partit Popular accepta les esmenes als punts 5 i 6.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Partit Popular la Sra. Castillo crec que ha explicat que efectivament sí acceptava les esmenes. És així, Sra. Castillo?

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sra. Presidenta. Acceptam les esmenes al punt 5 i al punt 6, efectivament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Per tant passam a votació els punts 1 i 2.

L'1 i el 2 per unanimitat, i el 5 i el 6, també. Per tant votariem el 3 i el 4.

Passam a votar, i votam.

Vots a favor, 28; vots en contra, 29. Per tant queden rebutjats aquests dos punts.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 5726/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment reiterat per part del Govern de les Illes Balears del protocol general sobre actuacions en matèria d'aigües en el terme municipal de Palma.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 5726/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment reiterat per part del Govern de les Illes Balears del protocol general sobre actuacions en matèria d'aigües en el terme municipal de Palma.

Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias. Señoras diputadas, señores diputados, efectivamente venimos hoy con una PNL a esta cámara para tratar de pedir explicaciones y ver de aprobar unos puntos que hagan justicia al incumplimiento del protocolo que en julio del 2008 firmó la Conselleria de Medio Ambiente con el municipio de Palma a través de la empresa municipal EMAYA.

Se trata en principio de compensar, de equilibrar lo que los ciudadanos de Palma pagan por canon de *sanejament* y lo que reciben a través del Gobierno en inversiones por este concepto o de mejora de la red hidráulica. Habría que hacer una reflexión, y es que este canon de *sanejament* se puso en marcha a finales de los años ochenta y hoy, treinta años después, tendríamos que mirar si cumple realmente con la función para la que fue creado, si se ajusta en su presión fiscal al objetivo que se creó, o si por el contrario hay disfunciones que aconsejan modificar este canon para bajar la presión fiscal a los ciudadanos.

No es de recibo que en la ciudad de Palma se recauden por este concepto 16 millones de euros anuales aproximadamente cuando solamente se invierte poco más de 6 millones anuales en el saneamiento de las aguas depuradas. Algo no funciona bien. Desconozco cómo ocurre en el resto de los municipios, pero sí que sería obligado hacer una reflexión sobre esta imposición obligatoria a los ciudadanos y ver si es posible aliviar un poco la presión fiscal que, por un concepto u otro, vienen sufriendo los ciudadanos y que lógicamente nos impide salir con más fuerza de la crisis económica que nos encontramos anualmente.

Para compensar este déficit en cuanto a recepción de la ciudad a lo que aporta a las arcas de la comunidad autónoma, se firmó un protocolo por el cual se acordaron inversiones en la ciudad de Palma de 31.200.000 euros en el cuatrienio 2008-2011. Hay que decir que en ninguno de los tres años pasados se ha cumplido esta inversión, a pesar de que la crisis es más reciente. En el año 2008, según esta mañana nos ha recordado aquí el diputado Sr. Fiol, el mensaje no era de crisis, sino que era de otra cosa; sin embargo tampoco se hizo ninguna inversión en este sentido. De los 16 millones de euros, 100.000 euros que recaudaron por el canon el año 2008 se revirtieron a la ciudad 6.700.000 euros y se invirtieron 2 millones de euros más. Quiere decir que entre las dos cifras hay un déficit de 6.600.000 euros, es decir, 1.100 millones de las antiguas pesetas que los ciudadanos de Palma no han visto recuperadas por un concepto que tributan y que lógicamente se tendría que compensar.

En el año 2009 la recaudación fue de 16.700.000 euros, y únicamente se gastaron en la ciudad 7.300.000 euros más 5 en inversiones por otro concepto, con lo cual queda otro remanente de 3.800.000 euros, es decir, 600 y algunos millones más de las antiguas pesetas, en déficit (...). En el año 2010 solamente, de los 17 millones que se recaudaron por concepto de canon, solamente 7,5 millones fueron revertidos por los gastos de mantenimiento de depuración de aguas, de saneamiento de aguas, y 8.070.000 euros, es decir, 1.400.000 millones de las antiguas pesetas, han venido a las arcas de la comunidad autónoma y no han revertido a la ciudad porque no se ha hecho ninguna inversión. Y lo mismo ocurrirá seguramente, si no se remedia, el año 2011, con lo cual en los ejercicios 2008, 2009 y 2010 18 millones, es decir, más de 3.000 millones de las antiguas pesetas, han contribuido los ciudadanos de Palma a financiar el canon sin percibir ninguna contraprestación por ello.

Esta es una situación que creo que tendría que tenerse en cuenta porque no es posible engañar a todo el mundo todo el tiempo, y a pesar de las negociaciones que me consta que han existido entre el gobierno municipal y la conselleria con el antiguo conseller y el actual conseller, a pesar de las negociaciones que ha habido y de la buena voluntad no hemos sido capaces de invertir esta falta de inversión en la ciudad que tan escandalosamente afecta a los bolsillos de cada uno de los ciudadanos.

Creo que esto no es correcto, creo que esto no es bueno, y por esto hoy venimos aquí, al Parlament, a traer esta proposición no de ley por la cual, a través de unas pequeñas..., de dos propuestas: "El Parlament de las Islas Baleares constata y lamenta el incumplimiento reiterado por parte del *Govern de les Illes Balears del protocol general sobre actuacions en matèria d'aigües en el terme municipal de Palma signat el 30 de julio del 2008*", y, la segunda, "*El Parlament de les Illes acorda transmetre la queixa per aquest incompliment al president de les Illes Balears i insta el Govern a dur a terme les inversions pendents de forma immediata i la resta d'acords con el protocolo (...)*".

Todo esto viene agravado cuando esta misma administración que aplica el canon del agua, ahora y con carácter retroactivo sube el precio del agua a los municipios, no al de Palma sino a todos, el 10% a partir de enero del 2010. Para esto sí que hay posibilidades de hacerlo; sin embargo no hay posibilidades de hacer cumplir el protocolo general. Yo estoy seguro que hay más municipios que están pagando más canon del que realmente es preciso, y por eso he dicho anteriormente que sería conveniente, en las posibilidades que tenemos, (...) esta legislatura sino la próxima legislatura, revisar el canon de saneamiento porque treinta años después seguro que habrá posibilidades de mejorar esta presión fiscal en favor de los ciudadanos. Si el IRPF, que es un impuesto también general, el Estado lo ha revisado en los últimos diez años al menos cinco veces, yo creo que es posible, en treinta años, revisar la presión del canon de saneamiento, que es importante; como he dicho anteriormente, solamente al año en la ciudad de Palma se recaudan más de 16 millones de euros; en el caso del año pasado, 17 millones de euros, y esto significa una cantidad muy importante que si usted lo aplica a 100.000 viviendas o 100.000 contratos que tiene la ciudad de Palma verá usted el importe anual a cada una de estas familias por el canon de saneamiento. Y si no es preciso, evidentemente, que esto sea así, lo normal es que se revise y se (...). Pero sobre todo lo que es necesario es que se cumplan los compromisos, que se cumplan los compromisos y no se ponga por excusa la cuestión de..., de acuerdo con las disposiciones económicas, porque nunca habrá disposiciones económicas para esto si no hay voluntad de hacerlo.

No es posible que nuestra ciudad, la ciudad de Palma, tenga hoy un déficit de inversiones en tres años superior a 18 millones de euros, a 3.000 millones de pesetas; no es posible, y esto no es posible porque no creo que sea bueno que los ciudadanos piensen que la administración les hace demasiada presión. Habría que equilibrar la presión del canon y habría que redistribuir sus beneficios, los recursos obtenidos, en mejorar el saneamiento. Estos días se está hablando de que es preciso poner un CADS, un CAD en Playa de Palma para mejorar la playa, para (...) los recursos. Pues no sé por qué no se emplean

estos recursos que he dicho ahora mismo -en tres años 18 millones de euros- para hacer esta obra que es importante para la ciudad. Esto mejoraría el saneamiento, esto mejoraría las aguas de la playa, esto mejoraría de cualquier forma el entorno, pero lógicamente si esto no se hace y se sigue recaudando para invertir en otras cosas, llámese lo que se llame, pues creo que estamos haciendo una disfunción de aquello que tenía que ser el canon de saneamiento. Y si hace treinta años se consumía menos agua y ahora se consume más y no es precisa tanta recaudación para poder mantener los niveles de mantenimiento de este saneamiento de aguas, pues lo normal es adecuar la presión a estas necesidades y no al contrario.

Por lo tanto yo pediría a todos apoyo a esta moción, a esta PNL; yo pediría a todos que hagamos esta reflexión y que lógicamente seamos capaces de ver las prioridades. Si hace falta el canon de saneamiento, que yo creo que sí, adecuarlo a las necesidades actuales del año 2011; si hace falta hacer inversiones para poder mejorar el saneamiento de las aguas, como es el CAD de la zona de la Playa de Palma, hay que hacerlo con fondo a estos recursos, pero lo que no es posible es ni hacer el CAD ni bajar la presión, y estos dineros dedicarlos a otras cuestiones. Por lo tanto yo espero de la cámara un apoyo positivo a esta PNL.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez.

Passam al torn de fixació de posicions, i primerament, pel Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha intervenció. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, el Sr. Rodríguez avui ens presenta una proposició no de llei referida a aquest protocol que es va subscriure entre la Conselleria de Medi Ambient i EMAYA l'any 2008. L'emmarca a més amb unes reflexions sobre el cànon, sobre la política d'aigua en general, que en part podem subscriure; podem subscriure bàsicament la idea que les polítiques de preu d'aigua, les polítiques, fins i tot el mateix cànon de sanejament, poden ser un objecte de reflexió en la línia d'allò que diu la política europea hidràulica, que el sistema de l'aigua ha tendir al seu propi finançament, a la sostenibilitat, i en aquest sentit el cànon de sanejament ha de ser un instrument en aquesta línia; també la política de preus d'aigua, que nosaltres sempre entenem que hauria d'anar molt més cap a la progressió, cap a penar els consums excessius i no aplicar-se de manera lineal, com es fa de manera excessiva fins ara.

Pel que fa a aquest protocol de col·laboració, que com vostè ha dit es relaciona estretament amb el cànon de sanejament, va ser subscrit el juliol de 2008 entre la Conselleria de Medi Ambient, que aleshores el conseller era el Sr. Grimalt, i l'Empresa Municipal d'Aigües i Clavegueram de Palma, que llavors tenia una presidenta també d'Unió Mallorquina.

Vostè ha dit, primer, que no hauríem de posar com excusa aquest fet que les inversions es diu repetidament que han de ser segons disponibilitat pressupostària; però és que això ho diu i crec que això determina molt la idea en què vostè ha insistit, que hi ha compromisos que no s'han complit o hi ha reclamacions que es poden fer o hi ha deutes, per dir-ho així, que no s'han complit. A mi m'agradaria llegir-li molt ràpidament la primera de les clàusules, que diu quin és l'objecte d'aquest protocol, que diu: "(c) Establir pautes d'orientació general sobre l'actuació de la Conselleria de Medi Ambient i EMAYA i fixar el marc general i la metodologia per desenvolupar la cooperació entre les dues institucions". Jo crec que ni l'expressió "establir pautes d'orientació" ni l'expressió "fixar un marc general" són expressions que tinguin a veure amb compromisos concrets. És a dir, això és un protocol, és un protocol de relació entre dues institucions, no és un conveni; jo crec que les dues institucions podien haver firmat un conveni si haguessin volgut establir obligacions concretes que poguessin ser reclamades o que poguessin ser exigides en aquest moment.

La clàusula segona, a més a més, Sr. Rodríguez, diu en el seu punt primer que les actuacions es faran en funció de les disponibilitats pressupostàries, i ho repeteix en el seu punt tercer, torna a dir la mateixa frase, "en funció de les disponibilitats pressupostàries". No només ho diu el mateix protocol, aquest protocol de col·laboració, sinó que ho diuen altres documents que hi estan estretament lligats, com és l'informe jurídic que va fer el Govern balear per acompanyar la signatura d'aquest protocol, que diu que ens trobam davant un protocol que no té contingut econòmic, per tant que tot allò que sigui aportació econòmica sempre serà en funció de la disponibilitat, i ho diu també un informe de la Direcció General de Pressuposts, que també acompanya l'expedient del protocol, que diu que les obligacions econòmiques que se'n deriven per als pressuposts de la comunitat autònoma són indeterminats.

Per tant nosaltres pensam que no hi ha lloc a parlar en els termes en què s'expressa aquesta moció de reclamar allò que no s'ha complit o de reclamar el compliment dels compromisos, perquè tals compromisos no hi són sinó que hi ha una declaració de voluntat de col·laboració, que nosaltres pensam que hi ha estat, aquesta voluntat de col·laboració, i que s'ha materialitzat, tal com diu el mateix protocol, en funció de les disponibilitats pressupostàries. No hi ha incompliments, no hi ha deutes pendents, no hi ha possibilitat de (...). Hi pot haver focs d'artifici electoralistes però no hi ha incompliments.

Succeeix, a més a més, que a la conselleria sí que s'han fet inversions, i crec que no fa falta que m'allargui sobre quines són les dificultats pressupostàries que estan passant totes les institucions i de manera molt especial la nostra, però dins aquest marc de dificultats s'han invertit més de 8 milions d'euros, com sap el Sr. Rodríguez, fins al moment. Hi ha altres inversions previstes i el desig de la Conselleria de Medi Ambient nosaltres entenem que és dur-les a terme, dur-les a terme també en funció de la realitat però dur-les a terme.

Nosaltres entenem que la disposició de la comunitat autònoma cap a l'Ajuntament de Palma ha estat de col·laboració, ha estat d'igualtat respecte de la resta de municipis, hi ha una dada que m'agradaria recalcar en aquest moment, que les inversions que s'han fet a Palma dins aquest capítol de sanejament i de col·laboracions en aquestes polítiques de sanejament són el 54% de les que s'han fet per al conjunt de les Illes Balears; per tant no hi ha tracte discriminatori sinó que hi ha un tracte absolutament diguem proporcional al pes de la població i al pes de les necessitats. Hi ha molts de municipis, i crec que hi ha molts de debats en aquesta cambra que ho han posat de manifest, hi ha molts de municipis que tenen necessitats en matèria de sanejament.

I hi ha una altra dada, finalment, que m'agradaria recordar: que hi ha un protocol existent -el Sr. Rodríguez també segur que coneix- entre el Ministeri de Medi Ambient estatal, de Madrid, i el Govern que inclou moltes inversions en matèria de sanejament per a Palma, i que el Govern ha lluitat perquè siguin per a Palma i el Govern ha col·laborat perquè siguin per a Palma, i que ajudaran a pal·liar la situació de manca i de dificultat que pateix la situació de la política hídrica i en especial del sanejament de Palma.

Jo crec que per tots aquests motius nosaltres no podem donar suport a una proposició no de llei que s'expressa, sobretot, en termes de compromisos incomplets i reclamació de compromisos que s'haurien d'haver complert. Crec que aquest no és el cas, aquesta no és la situació, hi ha moltes necessitats, hi ha dificultats pressupostàries i hi ha, sobretot, la voluntat del Govern d'ajudar perquè es millori la situació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores, senyors diputats. Crec que sobre encetar el debat de la idoneïtat o no del cànon de sanejament sempre s'hi pot reflexionar, vull dir això crec que és així, però en cap cas no es correspon amb la proposició no de llei que avui presenta el Partit Popular. L'article 45 de la Constitució recull el dret de tots els ciutadans a gaudir d'un medi ambient adequat i també el deure de conservar-lo i paral·lelament l'obligació dels poders públics de vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals amb el fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i de defensar i de restaurar el medi ambient, basant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva.

En matèria d'obres hidràuliques i amb la finalitat de millorar i de preservar la qualitat de les nostres aigües i el medi ambient, la comunitat autònoma de les Illes Balears establí, mitjançant el Decret 42/1984, un règim d'ajudes a les corporacions locals en matèria de proveïment d'aigua i sanejament de nuclis urbans i posteriorment, mitjançant el Decret 27/1989, creà l'Institut Balear de Sanejament amb la finalitat de promoure, construir i explotar estacions depuradores d'aigües residuals. Així mateix, mitjançant la Llei 11/1989, de 22 de desembre, corresponent als pressuposts generals per a l'any 1990, es creà una entitat autònoma de caràcter administratiu la finalitat institucional de la qual és l'exercici de totes les competències que la comunitat autònoma tengui assumides en matèria d'aigua, tant públiques com privades, i d'aprofitaments hidràulics i en general en tot allò que es refereix al domini públic hidràulic i altres matèries relacionades amb el tema i es regulen l'organització i el règim jurídic de la Junta d'Aigües.

Per la Llei 9/1991 es dota la comunitat autònoma dels mecanismes de finançament adequats de les actuacions hidràuliques i es garanteix la implantació efectiva dels serveis de depuració d'aigües residuals i de proveïment dels nuclis urbans amb la finalitat d'aconseguir una adequada defensa i restauració del medi ambient de les Illes Balears en el marc constitucional i estatuari. Aquesta llei, amb la finalitat d'aconseguir el finançament adequat de les actuacions de la Junta d'Aigua, avui Agència Balear de l'Aigua, estableix un cànon de sanejament d'aigües que partint de la dada essencial que l'aigua és un bé escàs i de primera necessitat permeti afrontar el tractament unitari de tot el cicle d'aquesta: captació, distribució en alta, utilització, recollida de residuals, sanejament i posterior reutilització.

Així, el cànon es configura com a tribut destinat al finançament de les actuacions de sanejament de l'aigua en els nuclis urbans incloent-hi l'evacuació, el tractament i la reutilització de les aigües residuals i, en general, de tota la política hidràulica de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la recaptació del qual s'ha de destinar íntegrament a aquesta finalitat.

Efectivament, avui el Govern, a través de la Direcció General de Recursos Hídrics i d'acord amb el Decret 51/1992, sobre indemnitzacions i compensacions per obres i instal·lacions de depuració d'aigües, cànon de sanejament, finança les obres i el manteniment de les depuradores de les Illes i, entre d'altres, també les que gestiona l'empresa municipal d'aigües de Palma, EMAYA. Aquestes obres i aquests projectes són els que es duen a terme a l'empara, en el cas de Palma, del protocol general entre la Conselleria de Medi Ambient i EMAYA sobre actuacions en matèria d'aigües en el terme municipal de Palma. L'objecte d'aquest protocol, com s'ha exposat pels portaveus anteriors, és establir les pautes d'orientació sobre l'actuació d'ambdues parts i fixar el marc general i la metodologia per al desenvolupament de la cooperació en matèria de recursos hídrics a dur a terme per la Conselleria de Medi Ambient del Govern durant els exercicis 2008, 2009, 2010 i 2011.

Efectivament, aquest protocol preveu una inversió anual per a aquests exercicis d'uns 7,8 milions d'euros, sempre, però, en funció de les disposicions pressupostàries del capítol 7 del programa 441B0, relatiu a sanejament i depuració d'aigües. Ens trobam davant un protocol general que compromet el finançament d'una quantitat determinada, 7,8 milions anuals, sempre, però, que la disponibilitat pressupostària ho permeti. Des de l'aprovació del protocol s'han aprovat a favor d'EMAYA expedients d'inversió per valor de 8.366.000 euros, d'un total de 15.874.000 que s'han invertit arreu de Balears, és a dir, un 54% del total, en sintonia amb el pes que té la ciutat i l'àrea metropolitana de Palma, indemnitzacions i compensacions per obres i instal·lacions de depuració d'aigües residuals en el conjunt dels municipis de Palma.

En definitiva, s'ha fet i es fa el que ens toca fer com a govern amb els recursos disponibles que hi ha. En cap cas no s'ha defugit de responsabilitats ni de funcions i en cap cas no podem donar suport a una constatació tan, de qualque manera, contundent com la que proposa el Partit Popular, perquè en definitiva l'obligació que tenim, tant quan som al Govern com quan som a l'oposició, és explicar les coses així com són.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Vol fer ús de la paraula el Sr. Rodríguez?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Señoras y señores diputados, yo les diría a ustedes que no es eso, no es eso lo que discutimos, señores portavoces. En primer lugar, muchas gracias por el tono y por la forma que se ha hecho esto, pero lo que vemos aquí no es esta cuestión. Aquí estamos constatando un hecho que es importante y es que a la ciudad de Palma alguien la está timando, alguien está recaudando más por un concepto de lo que invierte, y eso tiene un nombre muy feo, y eso si fuesen ustedes los que gobernasen la ciudad y nosotros el Gobierno de la comunidad autónoma tendría un nombre muy fuerte, que yo no voy a decirlo, pero sí que les voy a recordar que no es posible esta cuestión, no es posible que esta ciudad por canon de saneamiento en el año 2008, 2009, 2010 i 2011 recaude 66 millones de euros, 11.000 millones de las antiguas pesetas, y por este concepto, la madrastra, la madrastra que tenemos, sólo invierta en la ciudad 30 millones de euros, quiere decir que más del 55% del dinero que percibe lo invierte en otras cosas, no sé si no tiene disponibilidad presupuestaria, lo que sí sé es que de donde se recaudan 66 millones de euros sólo se invierten 30, no llega.

Y otro caso también muy curioso, cuando se firma este protocolo en el año 2008 se invierte como contrapartida algo más, 2.100.000 euros; al siguiente, en el 2009, se invierte algo más, 5.100.000, nunca los ha comprometido, pero fue llegar el actual conseller de Medio Ambiente a la conselleria y no invirtió ni un sólo euro, ni un sólo euro. No sé lo que habrá invertido en la comunidad, pero en Palma ni un sólo euro, ni en el 2010 ni en el 2011. Y eso tiene un nombre muy feo. Si aquí se ponen impuestos para recaudar que luego se gastan en otras cosas estamos engañando a los ciudadanos, subamos el porcentaje del IVA, el porcentaje del IRPF, lo que queramos,

pero lo que no es posible es que yo cada mes en mi casa pague por concepto de saneamiento una cantidad y de esa cantidad ni siquiera la mitad se dedique a saneamiento, se dedique a otras cosas, y que la ciudad precise inversiones como en la Playa de Palma y tenga que buscar otros recursos para invertir aquí porque la Conselleria de Medio Ambiente con el dinero que tiene y que recibe no es capaz de hacer esta inversión.

Por lo tanto, señoras y señores diputados, he hecho dos reflexiones aquí, aparte de las dos propuestas es que hace 30 años se puso un canon de saneamiento que no hemos sido capaces de revisarlo, entre todos, hemos gobernado unos y hemos gobernado otros, y que sería posible ahora, en la próxima legislatura, el poder tener en cuenta esto y ver que si hace falta sólo la mitad para el saneamiento aliviar la presión fiscal a los ciudadanos y bajar el canon de saneamiento. Lo que no es de recibo es que de cada 2 euros que cobramos a los ciudadanos sólo invirtamos 1 en saneamiento y haya déficit de saneamiento, no es posible esto, que es lo que está ocurriendo. Y como he dicho con anterioridad tiene un nombre muy feo, un trato discriminatorio con la ciudad de Palma. No sé si ocurre en otros municipios igual, yo estoy seguro que sí, yo estoy seguro, y de eso sabe más el conseller que yo, de que de lo que se recibe por canon de todos los municipios se invierte la mitad o menos en los ciudadanos de las Baleares. Esto no es correcto, esto no lo hacemos bien y si se hace un protocolo no se puede excusar de que no hay partida presupuestaria para no invertir ni un sólo euro desde que el conseller del BLOC llegó al Gobierno de Medio Ambiente.

Antes el Sr. Llauger en su intervención ha planteado que este protocolo lo hizo un conseller de Unión Mallorquina con la presidenta de EMAYA de Unión Mallorquina, es un error este, las instituciones funcionan por sí mismas y si hay este protocolo fue en reconocimiento de que la ciudad aportaba mucho más de lo que recibía. Por lo tanto, cumplir o no cumplir ese protocolo es un compromiso de personas que han dado la palabra. ¿Qué no se quiere hacer? Pues que no se haga, pero llama la atención que desde el 2010, año en que llega el BLOC a la Conselleria de Medio Ambiente, en Palma no se invierte ni un sólo euro en saneamiento que no sea el mantener los lodos, el mantener las turbinas, en definitiva, menos del 50% de lo que la conselleria cobra cada mes puntualmente o cada trimestre puntualmente de las arcas de EMAYA.

Yo vuelvo aquí a decir lo mismo, creo que es un expolio, creo que es un trato desigual y creo que es necesario que se cumpla el protocolo y que se revise el hecho impositivo del canon para saber si estamos de acuerdo en su exposición actual o se ha desvirtuado después de 30 años.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Conclòs el debat passam, doncs, a votació. Molt bé, ara sembla que tothom és al seu escó, per tant, passam a votar.

Votam.

(Aplaudiments)

Vots a favor, 31; en contra, 26 i cap abstenció. Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5726/10.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 235/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluació sobre la incidència i eficiència de les polítiques desenvolupades pel Govern de les Illes Balears durant la present legislatura.

A continuació passam a debatre la Proposició no de llei 235/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluació sobre la incidència i eficiència de les polítiques desenvolupades pel Govern de les Illes Balears durant la present legislatura.

En nom del Grup Parlamentari Popular el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern. L'interès d'aquesta proposició no de llei que vull aclarir, després d'escoltar el títol que ha llegit molt bé la presidenta, que tal com diu la proposició en el seu text és sobre la incidència i l'eficàcia. Supòs que va ser un *lapsus calami* o de l'escrivent que va posar en el títol "eficiència", però no vull parlar d'eficiència i ho vull aclarir. L'eficiència, és a dir, els recursos, el temps i els mitjans que s'utilitzen per aconseguir un objectiu no és el que vull debatre aquí, a pesar que hi hauria per debatre que per què, per exemple, actuacions polítiques importants per a l'economia, per a l'activitat econòmica, posaré exemples, la Platja de Palma, el Palau de Congressos, el decret Nadal, és a dir, han estat execucions poc eficients, però -repetesc- no és un debat sobre l'eficiència és un debat sobre l'eficàcia.

És a dir, el que vull, en definitiva, amb aquesta proposta és que tots tinguem consciència, el Govern i el Parlament, que fa falta conèixer els resultats del que s'ha fet, perquè si hem fet molt i hem gastat molt i hem posat molts de mitjans i moltíssim de temps, però els resultats a l'hora de tenir més activitat econòmica i com a conseqüència d'açò més ocupació, més persones ocupades, més formació, etc., nosaltres hem de rectificar. És a dir, no es tracta de cercar resultats per criticar sinó per créixer i millorar a partir dels errors o de les actuacions que no haguem fet prou bé. Aquest és l'interès i aquest és el marc en el qual jo esper exposar i després convèncer o sense convèncer obtenir la votació necessària perquè, en primer lloc, bé, ara ens ho han posat fàcil, el president ens ha donat les actuacions en matèria de millorar l'ocupació i combatre l'atur, jo ja tenc una persona que em fa l'índex i bé, n'hi afegirem alguna més perquè jo crec que hi ha més coses per poder avaluar quina eficàcia, és a dir, quins resultats hem obtingut amb aquesta lluita contra la situació tan difícil que tenim a les

Illes Balears, com a totes les altres comunitats d'Espanya i també bona part d'altres països europeus, encara que -açò sí que és ver- no tots per igual.

Així idò, el primer que vull és que siguem conscients de les dades de la situació del nostre mercat laboral. Vull recordar que l'any 2007 hi havia en total, dades d'EPA, 38.100 aturats de mitjana de l'any, dels quatre trimestres, per tant, la mitjana dels quatre trimestres, a les Illes Balears, i que la mitjana del 2010 són 120.250 i que d'aquests, per exemple els que duen entre mig any i un any aturats el 2007 eren 3.875 i ara són 22.350; que duen un any o dos, o sigui més d'un any i sense passar de dos, eren 1.825 el 2007 i ara són 25.975. Podria continuar, però jo trob açò, recordar aquestes xifres ja ens mostra la gravetat de la situació d'una borsa de persones en atur que té el risc de convertir-se en un borsa estructural d'aturats.

La Seguretat Social -aquí agaf la documentació que subministra la mateixa conselleria i que està basada en la Tresoreria General de la Seguretat Social del Ministeri de Treball i Immigració-, nosaltres, el 2007, de mitjana, que és la dada més fiable perquè ens dona no les puntes de final de mes o de situació d'estacionalitat sinó la mitjana de l'any, varen ser 458.784 persones d'alta a la Seguretat Social, a finals de 2010, 413.612 -repetesc-, 458 i en quatre anys o tres anys complerts 413. És una davallada terrible, terrible de la capacitat de generar o de mantenir, en aquest cas, els llocs de feina per part de les empreses d'aquesta comunitat.

I hi afegiré una tercera dada que trob molt important, les prestacions per atur. El total de prestacions del 2007 eren 1.561.767, dades també del Ministeri de Treball i d'Immigració -repetesc-, 2007, 1.561.000, eren les persones que havien iniciat prestacions dins aquell any en el nivell contributiu. Les persones a finals de 2009, que és l'únic any complet, el darrer any complet millor dit, és a dir, dos anys després, havien passat a un milió més, 2.557.000. I les no contributives, les de nivell assistencial, que eren 410.000 el 2007 durant el 2009 varen ser 1.252.000. Jo trob que aquestes 3.810.000 prestacions reconegudes són importantíssimes, però atenció a la següent dada, la següent dada és 1.714.000 que són conseqüència d'haver acabat un contracte temporal; dels 3,8 milions de persones que tenen dret a iniciar, com a beneficiaris, prestacions a nivell contributiu o a nivell assistencial, 1,7 és finalització de contractes temporals, crec que és una dada que val la pena tenir en compte a l'hora d'avaluar si hem fet alguna cosa perquè el fet de ser una persona que té un contracte temporal no hagi d'acabar en un percentatge tan alt a l'atur o sense feina.

I dit açò, vull exposar també quina és la visió, perquè he parlat amb ells, de les persones o d'algunes de les persones que estan en aquesta situació i, en general, no puc donar els resultats d'una enquesta ben feta perquè no l'he feta, però en general hi ha un gran desànim: falta confiança amb les accions que duen a terme els governs, per tant aquest és un element que també s'ha de tenir en compte a l'hora d'avaluar per què les persones que estan en aquesta situació, que han passat a aquesta situació en tres anys, tenen aquesta falta de confiança, el desànim, la incertesa, etcètera.

I què ens diuen els experts? Jo tenc aquí, en podria dur més, però en tenc tres que són els que solc seguir de manera habitual, l'Enquesta sobre perspectives empresarials d'ADECO, està publicada la darrera aquest mes, el mes de gener: el 40% de les empreses pensa tancar l'any igual que el 2010; 34,7% preveu millors resultats que va tenir el 2010, i 25 pensa acabar el 2011 pitjor que el 2010; un 44% no espera créixer al mateix ritme que el 2010 i el 76,9 diu que la crisi s'allargarà per a ells més enllà del 2012. Les petites empreses diuen que seguiran sofrint els efectes i un 8,8 d'aquestes té previst incrementar pèrdues el 2011. I el 72,6 -aquesta és la dada més important per a mi, per al tema que avui ens plantejam-, el 72,6 dels enquestats enguany, el gener del 2011, diuen que les seves organitzacions no faran contractacions dins el 2011. ADECO.

L'altre informe que solc seguir habitualment cada trimestre és el de FEDEA, la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada del Banc d'Espanya, que té obert, des que va començar la situació econòmica, un observatori laboral de la crisi. Escoltin açò, que està referit, a partir de les dades del quart trimestre de l'EPA, del 2010, és a dir, un informe fet públic, que està penjat, qualsevol hi té accés, el gener d'enguany, del 2011, diu: "*La destrucción de empleo se ha intensificado con respecto a los trimestres anteriores del año 2010 y nos situamos en unas proporciones de pérdida de empleo similares a las que hace exactamente un año. -és a dir, 2009- Seguimos, por tanto, inmersos en una crisis económica que no parece haber tocado fondo.*" Ell fa bàsicament dos estudis: quins és el moviment de persones que estan en atur que passen a estar ocupades i quin és el moviment de persones que estaven ocupades i passen a estar a l'atur. Aquest, òbviament, és pèrdues, informes, opinió, resum de la pèrdua d'ocupació de persones que estaven ocupades.

Respecte d'allò altre, d'aquells que estaven en atur i s'incorporen a l'activitat, el resum diu: "*El acceso al empleo en este trimestre arroja el valor más bajo de los observados en los dos últimos años, lo que revela que estamos todavía en una fase aguda de la recesión económica.*" No ho diu ningú polític, ho diuen, repetesc, els economistes que són a aquesta fundació del Banc d'Espanya.

I per acabar, gràcies per un segon més, Sra. Presidenta, vull recordar que, ja ho he dit qualche vegada aquí, la Llei d'Okun, que era un americà que va fer una llei, on posava en relació el creixement o el manteniment del producte interior brut amb la taxa d'atur, el nombre d'aturats i el creixement dels ocupats; aquest informe està fet el 2010, no sé si està publicat, s'havia de publicar a la revista de FUNCAS, la revista d'economia de FUNCAS, es titula *Crecimiento, desempleo y empleo* a Espanya, Carlos Osabiaga Ibáñez, un catedràtic reconegut de la Universitat Pablo de Olabide, i fa la Llei d'Okun aplicada a Espanya i a les Illes Balears. Per abreujar parlaré només de les Illes Balears, és extens i també el trobaran per Internet fàcilment, diu que perquè el nombre d'ocupats no variï basta créixer a les Illes Balears el 0,39% de PIB, perquè el nombre d'ocupats no variï; és a dir que si creixem per damunt del 0,4 ja hi podria haver, o el 0,5, ja hi podria haver un creixement d'ocupats.

Però ...

(*La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, ha d'anar acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Ja acab, ja acab.

... perquè la taxa d'aturats baixi han de créixer, segons aquest estudi, per damunt del 3, a partir del 3 és quan la taxa baixarà. I els aturats, la quantitat d'aturats que tenim, no baixarà mentre no tinguem, no baixarà, home, pot baixar perquè se'n vagin, però no baixarà perquè s'incorporin a fer ocupació, per tenir feina, mentre no tinguem un 3,45.

Jo ja tanc la meua intervenció i l'únic que els he volgut expressar amb aquestes dades és que hi ha un futur negre per a un grup molt important de les persones, de les 120.000 persones que estan aturades, i que, per tant, s'ha d'estimular l'economia i s'ha de veure que les polítiques que es duen a terme des del Govern tenen eficàcia. Jo l'únic que els deman és: facem, facin una avaluació de les polítiques que hem dut a terme, vegem els resultats i a partir d'aquí insistim en elles o les canviem per a millor ajudar que l'economia funcioni i que els aturats actuals tinguin feina, si no ho fem ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, tenim una paciència.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Si no ho fem, Sra. Presidenta, el que anava a dir és que si no ho fem condemnam aquestes persones a estar a una borsa d'aturats estructurals i açò crec que ni ho podem fer ni ells s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. En el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Suárez.

Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, vagi per endavant el vot afirmatiu del nostre grup a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular, sobretot per dues raons bàsiques. En primer lloc, perquè entenem que és necessari avaluar l'eficàcia de totes les polítiques desenvolupades pel Govern en qualsevol circumstància; si del que parlem és de polítiques d'ocupació, encara més, i si tenim present la conjuntura de crisi que vivim és gairebé una obligació. És fonamental l'avaluació, perquè l'avaluació justament, i coincideix amb vostè, ens ajuda a reorientar les polítiques. Per tant, en aquest punt estam absolutament d'acord.

D'altra banda, nosaltres pensam que aquest exercici d'avaluació el Govern ho fa jo diria que de manera permanent, ho fa com a compromís derivat del Pla d'ocupació de les Illes Balears. Cal recordar que el juliol del 2009 el Govern va aprovar, juntament amb els agents socials i econòmics, el Pla d'ocupació de les Illes Balears 2009-2011 i que aquest document incloïa fer una avaluació i un seguiment de l'impacte de les mesures incloses, d'acord amb tot un seguit d'indicadors mitjançant la realització d'informes, i regulava a més a més la creació d'una comissió de seguiment que va ser convocada tota una sèrie de vegades el 2010 i ja durant enguany, el present any, almenys una vegada.

Però ho fa també, aquesta revisió, aquesta avaluació, amb la publicació d'estudis sectorials i especialitzats que, a més a més, són públics i que es poden consultar a l'Observatori Laboral. Jo vull destacar, a tall d'exemple, quatre estudis que crec que són rellevants per la informació que contenen: *Mercat de treball en el sector turístic a les Illes Balears*, amb dades que arriben fins al 2010; *Polítiques actives d'ocupació i formació per a ocupació*, en aquest cas referit a l'any 2009; o *Les cent ocupacions més contractades a les Illes Balears en el 2010*.

També, i per la seva importància, hem de destacar l'informe, que també està penjat a la pàgina web, l'informe fet per la UIB, *Valoració de l'efecte sobre la inserció laboral dels cursos de formació professional dirigits a persones en atur*. Aquest informe ha estat presentat recentment i a més és un estudi molt interessant perquè posa en relació els cursos de formació professional que són oferts pel SOIB i les possibilitats d'obtenir una feina estable.

Però és que, a més a més, i tornam a aquesta voluntat d'avaluació per part del Govern, aquesta feina d'avaluació també és present al discurs dels representants dels consellers del Govern; una incorporació que es fa intentant quantificar amb llocs de feina les polítiques que du a terme el Govern. Jo simplement recordo en aquesta cambra algunes intervencions dels consellers d'Economia, de consellers d'Habitatge, de consellers d'Educació en què, quan expliquen les seves polítiques, al mateix temps fan la traducció en creació de llocs de feina. Avui mateix, per part del conseller d'Economia, s'ha tornat a repetir, s'ha quantificat de quina manera les polítiques han incidit en el manteniment, i això és molt important, de llocs de feina, s'ha parlat de 40.000 llocs de feina.

Per tant, cap problema que aquesta avaluació sigui traslladada a aquesta cambra abans de finalitzar la legislatura, perquè coincideix amb vostè que això servirà per fer una mena de balanç de quin ha estat el resultat de la tasca del Govern.

Dit això, Sr. Huguet, nosaltres li volem fer una sèrie de consideracions sobre les motivacions per les quals nosaltres pensam que vostè presenta aquesta iniciativa, també per la defensa que ha fet ara, i li hem d'assenyalar alguns desacords.

Li he de dir que a mi em resulta sorprenent que no es faci cap esment a la crisi econòmica en relació amb les conseqüències laborals que ha tengut aquesta crisi econòmica sobre el mercat laboral, sembla com que la crisi econòmica sobrevola però no s'acaben de relacionar les dades que vostè dóna, que són dades fredes, objectives, amb la crisi econòmica. Perquè, independentment de les polítiques que hagi dut o que dugui a terme aquest govern o qualsevol govern, la situació actual només es pot explicar si tenim molt clar els efectes que ha tengut la crisi sobre el nostre model de creixement econòmic, que estava basat en l'activitat turística i que estava basat, sobretot, en un sector de la construcció absolutament sobredimensionat, i que ha disparat aquesta crisi contra la línia de flotació de la nostra cohesió social. Presentar unes dades fredes d'evolució de taxes d'activitat, d'atur, d'afiliació a la Seguretat Social, sense més consideracions, des del nostre punt de vista és poc rigorós.

Segona qüestió, tampoc no sembla massa rigorós fer una anàlisi esbiaixada del mercat laboral, seleccionant determinades dades, i a més a més, i vostè, jo esperava que ho fes durant l'exposició i tampoc no ho ha fet, sense fer cap comparació amb l'evolució d'aquestes dades en el temps i sense comparar-les amb el marc de referència que tenim, que seria l'Estat espanyol. Sr. Huguet, a nosaltres ens preocupen els milers de persones aturades a les Illes Balears, ens preocupen els milers de famílies que tenen tots els seus membres sense feina, ens preocupen les persones que es passen mesos i mesos sense trobar feina i no m'agrada, i no ens agrada la seva reducció a mera estadística, però el que és cert és que pensam que s'ha de tenir una imatge el més ajustada possible a la realitat i no fer ús partidista, jo crec que vostè no ha fet, tot i que en aquesta cambra ho hem sentit i avui mateix, no fer un ús partidista de drames personals.

Des del nostre punt de vista, aquesta imatge ajustada passa per estudiar la tendència del mercat laboral i passa també per fer estudis comparatius. Jo només li aportaré algunes dades que crec que ens posen en perspectiva i que milloren aquesta perspectiva en relació amb les que ha donat vostè. Per exemple, aturats de llarga durada: a la nostra comunitat tenim una taxa d'atur molt important, una de cada quatre persones que estan a l'atur és de llarga durada, però resulta que estam 12 punts per baix de la mitjana estatal, i això s'ha de dir i s'ha de saber. Aturats joves o joves a l'atur: a la nostra comunitat, i he agafat les dades del gener d'enguany, gairebé el 13% dels aturats són joves, estam pràcticament 30 punts per baix de la mitjana estatal, i això també s'ha de dir. Si agafam les dades globals del 2010: les Illes Balears tancarem el 2010 amb un 0,2% de desocupats més que fa un any; som la segona comunitat amb el creixement interanual més petit i el mes de desembre, per primera vegada, va baixar després de quinze anys sense fer-ho.

Així mateix, a les Pitiüses, i això s'ha de dir, ja veurem quant dura i esperem que molt, es va produir el 2010 una disminució del nombre d'aturats, això no ha passat gairebé enlloc de l'Estat espanyol. Dades de gener del 2011: les Illes Balears és l'única comunitat on l'atur s'ha reduït el gener, mentre que a nivell nacional l'atur ha augmentat més d'un 3%, i és el segon mes que passa això. Perspectiva de creixement del PIB, una dada que s'ha aportat avui, hi ha unes perspectives de creixement del PIB que van més per alt del que pensa el Govern, tant de bo que siguin reals, el Sr. Conseller d'Economia ha parlat d'entre un 1 i fins i tot un 2,5% segons els organismes, tant de bo que siguin veritat aquestes dades.

Vull que m'entengui, Sr. Huguet, la situació nosaltres pensam que és molt complicada, nosaltres crec que a les Illes Balears com a molt podem parlar de l'estabilització de la disminució de l'atur, a excepció, ja li he dit, de les illes Pitiüses que sembla que, i esperem, que continui la seva evolució; però el que és cert és que la tendència és clarament millor que fa un any.

De la mateixa manera que nosaltres pensam que la crisi no l'han provocada les polítiques de govern, el govern tampoc no treurà les Illes Balears de la crisi, però tenc clar o tenim clar que en aquesta evolució del mercat laboral molt han tengut a veure les actuacions d'aquest govern, especialment pel que ha suposat d'injecció d'inversió pública a un moment d'atonía de la inversió privada. És per això, Sr. Huguet, que jo no puc compartir la seva afirmació de la poca o nul·la eficiència de les mesures ordinàries i extraordinàries del Govern per estimular l'economia i combatre l'augment de l'atur durant la present legislatura, que vostè inclou ja a l'exposició de motius.

I com li deia abans, l'eficàcia s'ha de mesurar també no només per l'ocupació creada sinó també per l'atur que s'ha evitat.

En resum, Sr. Huguet, endavant amb aquesta proposta, endavant amb que el Govern avalui davant la cambra la incidència de les seves polítiques, però el que em preocupa, pens que això serà molt útil, però el que em preocupa és que tinc la impressió que vostè ja ha fet aquesta avaluació i que no li importarà especialment el que li puguin dir des del Govern.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Huguet, la proposició no de llei que avui ens presenta insta el Govern, en el seu punt primer, a avaluar la incidència i l'eficàcia de la seva política en matèria de lluita contra la desocupació, i en el segon punt pretén instar el Govern a presentar i a fer objecte de debat aquesta avaluació davant aquest Parlament, aquest és el debat que se'ns proposa, aquests són els punts que hem de votar, encara que, naturalment, la discussió sobre aquests dos punts està molt íntimament lligada al debat sobre la bondat o la inadequació de les polítiques que es fan des del Govern per combatre aquesta realitat dramàtica de la desocupació.

Ja li deia la portaveu anterior que la seva exposició i el propi text que ha registrat ja lliga les dues coses i ja a la petició, que hi hagi una avaluació i que hi hagi una comunicació d'aquesta avaluació al Parlament, ja hi mescla la seva valoració negativa i una mica el judici de la ineficàcia i la inadequació de les polítiques que s'han fet contra la desocupació.

Aquest tema, naturalment, és molt important, és bàsicament el tema central de debat o hauria de ser el tema central de debat polític i econòmic en aquest moment, i de fet ha estat avui el tema de debat entre les primeres espases d'aquest Parlament, hi ha hagut ja intercanvi de preguntes, hi ha hagut intercanvi de respostes, fins i tot hi ha hagut un intercanvi voluminós de documentació i a aquesta documentació, Sr. Huguet, jo em voldria arremetre perquè el consultàs de cara a adjudicar sobre si el Govern ha estat o no ha estat actiu en la seva lluita contra la desocupació.

D'altra banda, a part de tota aquesta documentació, no fa ni una setmana, fa cinc dies escassos, vàrem tenir una compareixença de la consellera de Treball a la Comissió d'Afers Socials, en la qual va exposar les mesures concretes, algunes mesures concretes de lluita contra la desocupació. En aquell cas, es parlava del cas específic dels aturats de llarga durada, però, en general, també es varen esmentar les principals mesures de política laboral d'aquest govern i es va parlar de mesures tals com l'ajuda de 452 euros als desocupats de llarga durada que han exhaurit les prestacions; als programes de col·laboració amb els municipis; a la voluntat estratègica, es deia llavors, de lligar les ajudes als programes de formació, l'assistència als programes de formació; a l'augment molt important del nombre d'orientadors; és a dir, es va fer un repàs d'aquelles polítiques que fa el Govern lluitant contra la desocupació. La veritat és que les xifres són dures, les xifres parlen d'una realitat dramàtica, però també és veritat que l'esforç del Govern hi és, i tal com deia el president avui en el torn de preguntes, la comparació amb altres comunitats autònomes ens hauria de dur a creure que en el marc de les competències autonòmiques i en el context d'una crisi global, les coses no s'han fet tan malament.

En qualsevol cas, com ja dic, aquest debat sobre la política del Govern contra la desocupació és un debat que tenim constantment i és un debat que ha de ser central i en aquest moment jo voldria fer alguns comentaris sobre la proposta concreta que hi hagi avaluació, avaluació de la incidència i a més aquesta avaluació de la incidència sigui duita en el Parlament. Nosaltres compartim que en les polítiques de lluita contra l'ocupació, l'avaluació de la incidència és essencial i ha

d'anar més enllà d'aquella cosa superficial, comparar resultats o estadístiques amb altres comunitats autònomes, com de la simple exhibició d'una dramàtica xifra de persones desocupades. L'avaluació ha de ser una avaluació de quines són les mesures, si són adequades, si són adequades a la conjuntura, si són adequades als diferents col·lectius, si són adequades als diferents territoris, si els indicadors que se prenen són els adequats perquè l'avaluació sigui correcta. Aquesta ha de ser l'avaluació que es faci. Nosaltres creim que el Govern ho ha entès així i de fet en el darrer Pla d'ocupació darrer que s'ha aprovat, en el Pla d'ocupació 2009-2011, s'ha incrementat el nombre d'indicadors, de manera que l'avaluació sigui el més acurada possible.

D'altra banda, s'ha incorporat una comissió de seguiment, com sap el Sr. Huguet, que està formada pel Govern, per les entitats empresarials més representatives i per les entitats sindicals més representatives, i aquesta comissió de seguiment, entenem que és el primer lloc allà on s'ha de fer de manera compartida i de manera consensuada, compartint informacions, criteris i valoracions, aquesta avaluació. Aquesta comissió de seguiment, com ja sap, s'ha reunit tres vegades durant el 2010, ja s'ha reunit una vegada aquest 2011 i l'avaluació ja s'està fent.

Per tant, per part nostra no hi ha cap inconvenient a aprovar un text que parli d'avaluació. No hi ha cap inconvenient que s'insisteixi que l'avaluació sigui el més acurada possible i, per descomptant, no hi ha inconvenient perquè aquesta avaluació sigui presentada en aquest parlament i sigui objecte de debat en aquest parlament. Entenem que l'actitud que ha tengut la conselleria ha estat de disposició de fer aquesta avaluació conjunta per compartir dades i valoracions de manera continuada al llarg de tota la legislatura, per tant, continuarà sent així i per això tindrà el nostre vot favorable, des de la discrepància en els assumptes que no són estrictament que votam, donarem el vot favorable a la seva proposició.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Mercadal té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Som aquí per debatre una proposició no de llei del Partit Popular, tramitada pel procediment d'urgència, tal com ells mateixos justifiquen, per les poques sessions que queden abans d'acabar aquesta legislatura.

De l'exposició de motius el meu grup no té res a dir. En primer lloc fan una comparativa en el temps de la creació d'ocupació i de la variació de les taxes d'atur durant aquesta legislatura. Com que són dades estadístiques, dades publicades, prou conegudes, prou preocupants sobretot perquè toquen persones, famílies, tota la nostra comunitat, si estar preocupats és estar ocupats en positiu, en cercar solucions, nosaltres voldríem dir que més que paraules, aquí valen actuacions.

En segon lloc, parlen de l'atur dels joves. Al nostre grup li ha preocupat, i açò ho hem repetit moltes vegades des d'aquesta i des de qualsevol altra tribuna, aquesta combinació diabòlica d'un passat molt recent, on una espècie de miratge econòmic va enlluernar molts de joves, massa joves, tant en quantitat com en edat i va fer que abandonessin prematurament l'escolarització per entrar dins el mercat laboral, en ocupacions de perfil molt baix, sense requisits formatius i relativament ben pagats desdibuixant del tot allò que és la vida real. Ha estat aquest sector un dels més colpejats per la crisi i per l'atur i, a més, amb difícil reinserció dins d'un nou model econòmic, amb més exigències formatives i professionals.

I en tercer lloc ens parlen de persones aturades de llarga durada. Aquest va ser el motiu concret de la compareixença de la consellera de Turisme i Treball la setmana passada, on els membres de la comissió vàrem rebre ampla informació sobre aquest col·lectiu, que a Balears representa el 26% de tots els aturats i a la resta de l'Estat el 34%, entre moltes altres dades a les quals els portaveus que m'han precedit ja han fet referència.

El Partit Popular demana en aquesta proposició no de llei que el Govern s'autoavalui i aquí els socialistes tampoc no hi tenim res a contradir. D'una banda perquè ens consta que el Govern ja va adquirir aquest compromís amb els agents econòmics i socials dins el Pla d'ocupació 2009-2011, i d'altra banda m'han de permetre felicitar els diputats del Partit Popular per l'apropament que aquesta iniciativa representa a la filosofia troncal de les lleis que el Govern, a qui donam suport, ha estat treballant de manera intensa durant aquesta legislatura. M'estic referint a la Llei del sector públic i a la Llei de la bona administració i el bon govern, on juga un paper important l'avaluació de la tasca de govern i dels òrgans del seu entorn.

Coneixem, igual que coneixen els diputats de la resta de grups d'aquesta cambra, quines han estat l'actuació i la preocupació constant del Govern en matèria de reactivació econòmica, treballant per a la creació d'un nou model econòmic i per a la sortida de l'atur. Per tant, ens semblarà bé que el Govern, tal com demana el Partit Popular, presenti al Parlament les avaluacions de l'impacte de les mesures sectorials i de les polítiques actives d'ocupació abans d'exhaurir el mandat.

Sols vull dir per acabar, que aquesta crisi sense precedents, primer financera i després econòmica, ha estat i és, per inesperada, especialment dura. Nosaltres pensam que el Govern d'aquesta comunitat ha estat sempre vigilant i proactiu, perfectament coordinat amb el Govern central i sempre consensuant les seves actuacions amb els agents socials i econòmics. Donarem suport a aquesta proposició no de llei i quan aquest parlament tingui a la seva disposició l'avaluació demanda, segur que en podrem fer més valoracions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mercadal. Vol fer ús de la paraula el Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Més que res per agrair el reconeixement que és positiu que se faci aquesta avaluació, no sé si ha de ser autoavaluació, jo preferiria que fos externa, sobretot després de sentir declarar al director del Centre de Recerca, que ell opina que les polítiques duites a terme no han estat eficaces. No vol dir que no les hagin fet, que no hagin invertit, que no s'hi hagin dedicat, que no hagin estat ocupades, no és aquesta la qüestió. La qüestió que hem plantejat aquí són els resultats i si ho hem fet tots molt ben fet, amb molta intenció i aplicant-hi tots els mitjans que teníem, però no tenim resultats, qui no en té cap culpa són els qui són a l'atur.

Per tant, no vegin una actitud d'atac i sobretot no tinguin una actitud, Sra. Suárez, de defensa. No han de menester defensar-se de res. Una avaluació el que analitza són els resultats i ho fa en funció del que s'ha fet o no s'ha fet. A mi em sap greu, però així i tot, amb aquest acord unànime, alguna rèplica hauré de fer per les contradiccions que vostès han posat en aquesta cambra.

No m'he referit per res a la causa, ja sé que hi ha una crisi, ben igual que hi ha una persona que té una malaltia greu i n'hi ha que no, i els que no la tenen no li han de fer front i les que la tenen hi han de fer front. No podem dir, m'ha tocat, no faré medicina, no em curaré. Ens ha tocat aquest càncer de la crisi a tots, però els resultats no són els mateixos. Faci un exercici, agafi el nombre d'aturats del 2006, 2007, 2008, 2009 i faci valor al cent dels aturats del 2006 de totes les comunitats autònomes d'Espanya, del 2007, etc., i compari-ho amb el percentatge que significa de creixement els aturats que tenen cada una d'aquestes comunitats autònomes el 2010. Jo li ho donaré, però vostè ho pot comprovar.

El 2006, número 1, un creixement del 250% el 2010 respecte del 2006 en aturats, dades EPA anuals Illes Balears, 250%; Múrcia 239% i després tots els altres per davall de 200, amb Extremadura amb 84%, etc. I si passam a l'any 2007, Múrcia varen ser els primers i nosaltres segons, amb 233 Múrcia i 215 nosaltres. Però és que l'any 2008 tornam ser els campions, 108%, el 2010 respecte del 2008. És a dir, les polítiques quan jo escric aquí basten aquestes dades i algunes més que en tenc per comprendre la poca o nul·la eficàcia, no vol dir que el Govern no hagi fet res o que no hagi fet tot el que ha sabut, però o no n'ha sabut més o no han estat eficaces. Açò és el que hem de saber. No basta venir aquí a governar..., són al Govern perquè volen. Escoltin! Avui matí el Sr. President li ha dit al nostre president que el convidava a tenir..., i segur que es reuniran, però ja hi va anar i li va dir 28 vots per governar vostès tots sols i nosaltres sense entrar. I en el pressupost darrer, el portaveu enguany els va dir només no pugin els impostos, duguin uns pressuposts i els donarem suport.

És a dir, no criticam, els assegurem que no és criticar. L'únic que faig és relatar fets, però aquests 120.000 aturats que tenim no ho podem resoldre dient que va malament, que hi ha hagut una crisi, que el Govern ja fa coses, ... No pot ser. I estic segur que vostès ho comprenen que no pot ser. Per açò tots votaran a favor perquè fem aquesta avaluació i rectifiquem allò que no s'ha fet bé.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Senyors portaveus, puc deduir del debat que es pot aprovar per assentiment? Sí.

Per tant, la Proposició no de llei RGE núm. 235/11 queda aprovada per assentiment.

Compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia, per tal de donar compliment de la resolució aprovada pel Parlament, derivada del debat i de la votació de la Moció RGE núm. 13384/09, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la policia local i turística, del Grup Parlamentari Popular.

I passam ara al darrer punt de l'ordre del dia que seria la compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia, per tal de donar compliment de la resolució aprovada pel Parlament, derivada del debat i votació de la Moció RGE núm. 13384/09, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la policia local i turística, del Grup Parlamentari Popular.

Per tant, el seu portaveu té la paraula, en aquest cas el Sr. Rodríguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Señoras y señores diputados. Quiero en primer lugar agradecer tanto a la Mesa del Parlament como al Govern, acceder a esta modificación del orden del día que nos permite debatir esta comparecencia de la consellera sobre la policia local y turística, que había sido pedida, pero no había sido incluida en la sesión de hoy.

El pasado 27 de octubre del 2009, es decir hace ya un año y cuatro meses, el Parlament adoptó por unanimidad 6 resoluciones sobre el futuro de la policia local y turística.

La primera decía "*El Parlament de les Illes Balears dona suport al Govern de les Illes Balears davant l'anunci fet per la consellera d'Interior i Justícia de prorrogar el conveni vigent que dona suport a la policia local i turística entre el Govern i els diferents ajuntaments de la nostra comunitat, devint aquesta pròrroga possibilitar la seva adequació a les necessitats municipals de l'any 2010.*"

La segunda: "*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a comparèixer davant la Cambra quan tenguí decidit el programa alternatiu a l'actual sistema de suport a les policies locals i turística per tal d'assolir, sobre la seva proposta, el major consens possible de tots els grups parlamentaris.*"

El punt tercer deia: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears per tal que el curs d'accés als cossos de la policia local i turística es dugui a terme aplicant, dins el possible, criteris de descentralització a totes les illes."

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que el Registre de policies, instrument imprescindible per determinar les convocatòries d'accés i promoció dins aquesta carrera professional, continui l'actual manteniment permanent, amb l'objectiu que pugui subministrar la informació precisa d'acord amb la missió per a la qual va ser creat."

El cinquè punt diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a coordinar, amb els distints ajuntaments de les Illes Balears que tinguin places vacants o ocupades per interins i, en ambdós casos, dotades adequadament, la convocatòria d'aquestes en l'oferta pública d'ocupació com a mesura essencial per mantenir l'estabilitat laboral i l'accés a la funció pública."

I el darrer punt, el sisè: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears, amb l'objecte de possibilitar una millor carrera professional als membres de la policia local i turística, a establir convenis amb la Universitat de les Illes Balears per tal de convertir els actuals estudis de diplomatura de Seguretat Pública en estudis de grau, amb tot el que aquest canvi representa per als professionals de la policia local de les nostres illes."

Bé, hoy venimos aquí precisamente a pedir explicaciones o a pedir la gestión que se ha hecho de los puntos 2, 3, 5 y 6. Es decir, comparecer ante la cámara cuando se tenga decidido el plan para la policía local y turística. Los cursos de acceso al cuerpo de policía local y turística llevarse a cabo descentralizados en todas las islas, evidentemente en las islas mayores, no puede ser en Formentera por el número de policías y aspirantes que había. La convocatoria por los municipios de la oferta pública de empleo que incluya plazas dotadas y ocupadas por interinos, y por último el convenio con la Universidad, para que los estudios de diplomatura en seguridad pública se transformen en grado, con lo que ello representa para los profesionales de la policía local.

Cuatro años viene el actual gobierno diciendo que no le gusta el modelo de policía local y turística, pero cuatro años después no podemos comparar su proyecto con el que pusimos en marcha el 2004. Es decir, 16 meses después de anunciar que vendrían a la cámara a proponer una alternativa, el pasado pleno, a pregunta de su compañera la diputada Sra. Crespí, reconoce que aún pensando que no es el mejor modelo de policía, van a reeditar el convenio con los municipios para el año 2011. Es -yo diría- una forma de reconocer un fracaso, que en toda en una legislatura no han sido capaces de presentar una alternativa al modelo de policía local y turística, vigente en nuestra comunidad desde el 2004. Y ¿sabe por qué, Sra. Consellera?, porque, aunque no lo reconozcan, el modelo es bueno, funciona y lo desean todos los municipios. Esta es la realidad y ustedes no han tenido una alternativa para cambiar estas cosas.

Sobre el tercer punto, el que hace referencia a la formación, he de decir que en el 2004 se hizo algo que parecía imposible y es que los cursos de acceso a la policía local, además de en Palma de Mallorca, se hicieran en Menorca y en Ibiza, también en Mallorca en Manacor y en Inca. Es decir, se descentralizó la formación de aspirantes a policía para que todo el que quisiera y pudiera aportar algo a este cuerpo de policía, pudiese aspirar en igualdad de condiciones. Incomprendiblemente, y esto es aún más inexplicable, en esta legislatura con dos conselleras de la isla de Ibiza, es decir, de una de las islas menores, vamos hacía atrás. Los cursos de acceso a la función pública se hacen todos en Mallorca, se hacen todos en Palma. A lo mejor, para disimular, alguna parte la hacemos en Ibiza o en Menorca, pero evidentemente lo básico, el núcleo duro se hace en Palma, no se hace ni en Inca, ni en Manacor, ni en Menorca, ni en Ibiza.

Esto representa un paso atrás, esto representa un modelo napoleónico que pensábamos que estaba superado. En la España de las autonomías hemos descentralizado la formación a todas las islas y resulta que ahora no, ahora tenemos el modelo francés que es mejor, todo en Palma de Mallorca. Yo creo que es un retroceso, mucho más teniendo en cuenta que los responsables de la Escuela Balear de Administraciones Públicas son dos personas que viven en una isla, que sufren cada día y sufren cada vez lo que es tener que venir a otra para trabajar o para acceder a un empleo público. ¿Y esto qué es lo que hace?, pues perjudica a los cuerpos de policía de Menorca, de Ibiza y también de Formentera, porque, claro, no pueden permitirse el lujo de acudir durante seis meses a un curso que no es remunerado, a un curso que tiene más de 1.000 horas lectivas, que causa esfuerzo, que tiene que buscar mantenimiento, que tiene que buscar, aunque se compense algo, unos gastos que hoy en día, en época de crisis, la gente está peor todavía por todo el tema éste.

Después el punt número 5, evidentemente, la estabilidad en el empleo. Sólo puede haber una forma de estabilidad en el empleo, y es que la persona que accede a un puesto interino, en un plazo prudencial pueda acceder a este puesto estable como funcionario de carrera de la administración municipal correspondiente. Bien, pues sigue sin hacerse; o sea, la Conselleria de Interior, de Justicia, Interior e Innovación, que tiene competencias en contratación de policías, no se capaz de coordinar que los municipios saquen la oferta pública de empleo, saquen todas las plazas a concurso, inclusive la de policía local, que no supone ningún aumento de gasto, solamente supone cumplir con la ley: aquella plaza que lleva más de un año en interinidad se convierte en una plaza que va a oferta pública y así la persona puede optar a ella, con lo cual quiere decir que estabiliza el empleo. Pues esto no lo hemos hecho, a pesar de tener competencias, a pesar de subscribir convenios, a pesar de subscribir líneas de ayudas, esto no ha sido posible hacerlo.

Y por último evidentemente está el punto que creo que también es algo que no..., no me lo explico. En el año 2004 firmamos un convenio con la Universidad de las Illes Balears a fin de establecer una carrera; o sea, con la ley del 2005, (...) de policías, se establece que a partir de sargento o de cabo hay que tener diplomatura y luego también licenciatura para poder cubrir una plaza de oficial de la policía en Baleares. Para ayudar a los policías que no tenían esta plaza se hace un convenio con la universidad y se pone la diplomatura en seguridad pública, con el compromiso que pasados tres años estos estudios se ampliarían hasta la licenciatura. Muy bien, pues no es que no los hemos ampliado, es que ya no existe el convenio, ya no existen estos estudios en la universidad porque la universidad, para ponerlos, necesitaba una ayuda que lógicamente (...).

Con lo cual, consellera, no es el modelo en sí, sino todo lo demás -la fortaleza en el empleo, el acceso libre e igual para todos los ciudadanos, residan en la isla que residan, y la formación imprescindible para tener un buen cuerpo de policía-, lo que en esta legislatura ha ido hacia atrás, y yo creo que es posible, ahora que estamos en época de pedir explicaciones, poder pedir a la consellera que venga aquí y que explique cómo ha gestionado ella este compromiso que adquirió aquí en el mes de octubre del año 2009, recién ella llegada a la conselleria, y cómo es posible que sigan, un año y cuatro meses después, en las mismas circunstancias que estábamos en el año 2009; cómo es posible que no se haya materializado ninguno de los acuerdos que hicimos y cómo es posible que la policía local y turística siga, aunque de boca decimos que la cuestionamos, en las mismas condiciones, en peores condiciones en formación, en acceso al concurso para ser de plantilla y en acceso a la función pública, viendo como están en peores condiciones que en el año 2007. A mi me gustaría que usted me lo explicase para ver si así podemos coincidir en algún (...).

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Intervenció de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia, Sra. Costa. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Gràcies al senyor diputat del Partit Popular per aquesta sol·licitud que ens permet explicar la feina feta en relació amb la policia local i turística durant aquests darrers anys, que és molt més del que vostè ha relatat aquí, i ara en donarem compte.

He de dir que el Govern ha treballat de forma constant per donar compliment a aquesta resolució del Parlament que es va aprovar l'octubre de l'any 2009, i ajustant-nos a allò que estableix la resolució que ens ocupa li exposaré, punt per punt i fent incidència en els punts en què el Sr. Diputat s'ha detingut, com ha avançat aquest govern en el tema de la policia local i turística.

En primer lloc el Parlament donava suport al Govern davant l'anunci que la conselleria i que el mateix govern havien fet de tornar a firmar els convenis amb tots els ajuntaments i, per tant, prorrogar el conveni sobre la policia local i turística. També he de dir que en aquells moments es va fer córrer, supòs que per parts interessades, que s'acabaria i que no hi hauria més convenis del Govern amb els ajuntaments de totes les Illes. Idò he de dir que no, perquè una vegada que va acabar la vigència dels convenis l'any 2010, l'any passat, vàrem reeditar un nou conveni entre Govern i els diferents ajuntaments que va possibilitar la seva adequació a les necessitats de cada un dels municipis, tot i que, com vostès saben perquè així ja ho he dit en altres ocasions en aquesta cambra -i ho ha recordat avui el Sr. Diputat-, efectivament no estam d'acord amb l'actual model de policia turística, perquè amb el temps ha esdevingut un simple sistema de reforçar puntualment la temporada turística però ha provocat que tinguem uns agents de l'autoritat de forma interina, ha provocat inestabilitat laboral, cosa que des del meu punt de vista hauria de ser del tot incompatible amb el càrrec que ocupen de policies locals. També tenim clar que no ha ajudat a incrementar les plantilles orgàniques de policia local, ni tan sols en la proporció en què ha augmentat la població de dret.

En qualsevol cas, com que volem que els ajuntaments continuïn reforçant les seves plantilles els mesos de temporada alta en les mateixes condicions que s'havien mantingut fins ara, malgrat la situació de crisi econòmica i les mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic adoptades per l'administració, des de la conselleria tornarem a fer un nou esforç per mantenir aquests convenis de col·laboració amb tots els ajuntaments que així ho desitgin durant aquest any 2011, i de fet ja ens hem posat en contacte amb tots i cadascun d'ells perquè ens facin arribar les seves necessitats. He de recordar, a més, que l'any passat vàrem establir tota una sèrie de criteris objectius a l'hora d'adjudicar places de policies i auxiliars de policia turística mitjançant aquests convenis de col·laboració; vàrem garantir que tots els municipis com a mínim poguessin disposar d'un policia turístic, i a més també es va tenir en compte la població dels municipis i també les places turístiques. He de recordar que l'any passat vàrem arribar a firmar convenis per un total de 297 places entre policia turística i auxiliar a totes i cadascuna de les Illes.

Quant al segon punt d'aquesta resolució del Parlament a què feia referència el Sr. Diputat, que deia que han passat ics anys i que no s'ha plantejat el model alternatiu, li he de dir, Sr. Diputat, que aquest és el pla d'estabilitat policial, en el qual hem estat fent feina, que s'ha presentat davant la FELIB, que s'ha parlat amb els ajuntaments, però s'ha de cercar l'equilibri entre les necessitats dels ajuntaments i l'estabilitat d'aquestes places de les policies i el consens necessari que hem de trobar entre sindicats i les entitats locals. A més a més per fer tot això s'ha fet una proposta de modificació de la Llei de coordinació de policies locals, que a més ha estat ja en exposició pública i a la qual hem rebut al·legacions, que evidentment pel nombre de plenaris que ens queden en aquest parlament ja serà pràcticament impossible la seva aprovació, però tota aquesta feina ja està feta, i dins aquesta modificació de la llei precisament el que es planteja és l'aplicació d'un pla d'estabilitat laboral a cinc anys vista que permeti la incorporació de tots els funcionaris interins i turístics a les plantilles orgàniques -dels ajuntaments, evidentment- com a funcionaris

de carrera. I en segon lloc en aquesta modificació també es planteja la novetat que l'accés a la funció pública dels policies locals sigui per concurs oposició, modalitat d'accés que vénen reclamant els mateixos ajuntaments des de fa ja temps.

L'esforç econòmic que ha fet el Govern en el finançament de la policia turística des de la seva creació l'any 2005 està clar que ha generat expectativa entre molts ajuntaments d'un nou model de finançament de les policies locals, tenint en compte que aquest concepte de reforç de cossos de policies locals a què fa referència la llei de coordinació, en molts de casos ha estat interpretat com de substitució dels mateixos cossos o d'aquestes places, i que en aquest pla d'estabilitat policial no només es requereix l'esforç econòmic del Govern, de l'administració autonòmica, sinó que és tan important aquest consens amb els ajuntaments, amb les entitats locals, perquè suposarà i suposa també un esforç econòmic per part dels ajuntaments, que són els competents en les seves plantilles orgàniques respecte dels policies locals.

Quant al punt que fa referència a la descentralització dels cursos d'accés als cossos de policia local i turística, li he de dir, Sr. Rodríguez, que jo supòs que l'han informat els seus companys, que efectivament s'ha descentralitzat; no només s'ha descentralitzat sinó que en aquests moments i en aquesta mateixa hora i des del dia 10 de gener s'estan celebrant o realitzant, en aquest cas a l'illa d'Eivissa -a unes noves instal·lacions que també vàrem tenir l'oportunitat d'inaugurar ara fa un mes aproximadament a Eivissa, una nova seu, o una seu perquè no n'hi havia, ni de nova ni de vella, de l'EBAP-, en aquestes noves instal·lacions a l'illa d'Eivissa, que és l'única illa en la qual no hi havia una delegació de l'EBAP, s'està celebrant un nou curs d'accés a cossos de policia local. Per tant he de desmentir el fet que digui que no s'ha produït la descentralització en la realització dels cursos. I a més en aquesta legislatura s'han dut tres cursos bàsics de formació de policies locals, la promoció 35 que va tenir lloc a Manacor, Eivissa i Palma; la 36 que va tenir lloc a Eivissa i a Palma; i la 37, que és l'actual, que s'ha començat ara el 10 de gener, com dic, a Eivissa. En el cas de Menorca s'està en contacte amb tots els ajuntaments per analitzar precisament la demanda existent per part dels mateixos ajuntaments d'acord amb la demanda, en primer lloc, i amb els recursos econòmics i materials disponibles per part de l'EBAP.

I per últim -ens queden dos punts quant al compliment de la resolució del Parlament- feia vostè referència a la resolució que diu que el Parlament instava el Govern perquè amb els distints ajuntaments que tinguin places vacants ocupades per interins, i en ambdós casos dotades adequadament, la convocatòria d'aquestes a l'oferta pública d'ocupació com a mesura essencial per mantenir l'estabilitat laboral i l'accés a la funció pública, partint de la base, com vostè molt bé sap, que la convocatòria dels processos selectius és una competència dels ajuntaments, i la conselleria, el Govern, dins el marc de les seves competències el que ha fet i l'únic que pot fer és proposar i impulsar en aquests termes. He de dir que durant l'any 2010, l'any passat, els tècnics de l'Institut de Seguretat Pública, de l'ISPIB, han mantingut reunions amb els ajuntaments que presentaven un índex d'interinitat elevat per assessorar-los i donar-los tot el suport amb la finalitat d'aconseguir una estabilitat per a les seves plantilles policials, i en molts de casos he de dir que ha resultat satisfactori, però en tot cas el Govern

no pot suplir la competència que tenen els ajuntaments a l'hora de convocar els diferents processos selectius.

I per últim, pel que fa referència a la possibilitat de millorar la carrera professional als membres de la policia local i turística i establir convenis amb la universitat per convertir els actuals estudis de diplomatura en seguretat pública en estudis de grau, he de dir que pel que fa als convenis amb la universitat li diré que des de la conselleria hem estat en permanent contacte; ara li explicaré tot el procés que s'ha fet fins que es va presentar el projecte a l'Agència Nacional d'Avaluació de títols universitaris, aquest projecte per transformar els actuals estudis en...; es va presentar, com dic, definitivament ara fa exactament un any, el febrer de l'any 2010, es va presentar el projecte a l'ANECA, a l'Agència Nacional d'Avaluació de títols universitaris. El mes de juny de l'any 2010 l'ANECA va emetre un informe negatiu al pla d'estudis de grau en seguretat pública i ciències policials que havíem presentat el mes de març; donaren un termini per a la rectificació, per a la modificació, amb la indicació que aquest grau no estava dins la concepció dels estudis dissenyats per Bolonya, ja que es considerava massa especialista o massa concret, i referit a un col·lectiu també massa concret, en aquest cas el de policies locals. Però això no només ha passat a les Illes Balears.

La comissió per elaborar el disseny d'aquests estudis es va reunir de forma immediata per fer una nova proposta més generalista, però conscients del fet que les possibilitats que s'acceptàs eren mínimes, com li dic, perquè no només ha passat aquí a Balears, sinó que això també ha passat a altres universitats que ja havien intentat el mateix, però la resposta també va ser negativa. En el mes d'agost ja vàrem tenir aquesta resposta definitiva de l'Agència Nacional...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, ha d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Sí, ara sí que ja acab. ...de l'Agència Nacional d'Avaluació de títols universitaris, i estam fent feina en el nou disseny d'estudis policials amb l'orientació de les titulacions que ja s'havien aprovat.

Esper haver donat compte en aquests pocs minuts que tenim d'una resolució en aquest cas tan llarga de sis punts del Parlament d'octubre de l'any 2009.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. En torn de rèplica el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias. Señoras diputadas, señores diputados. Sra. Consellera, la verdad es que su informe tiene voluntad, pero la realidad se impone y es cruda y es dura, y a cualquiera que se le pregunta y se haga un análisis verá que en la legislatura 2003-2007 se hizo bastante más por la policía local y turística que en la legislatura 2007-2011, y es bien clara la cuestión.

Mire usted, del 2004 al 2007 se formaron en las Islas Baleares más de 1.000 policías locales y turísticos, subiéndose como se subió de 400 a 890 horas la formación de estos policías locales. Este cuatrienio ha sido bastante más delgada, o bastante menos el número de policías que se ha hecho, a pesar de que los municipios siguen teniendo vacantes en sus plantillas. En el 2003-2007 se llevaron los cursos íntegros, los cursos íntegros de formación de policías de acceso a función pública en Mallorca a Palma, Manacor e Inca; en Menorca en Ciudadela, y en Ibiza en Santa Eulalia, donde tuvimos unos locales. Y lógicamente hoy no es así, hoy no es así. Alguna parte se hace allí pero el núcleo principal del curso de acceso a la función pública se hace en Mallorca con los costos que esto implica para los ciudadanos que viven en Menorca, en Ibiza y en Formentera.

En el año 2005 hicimos un convenio con la Universidad de las Islas Baleares para que en los cursos 2005-2006, 2007-2008 i 2008-2009 se implantase la diplomatura de seguridad pública en la Universidad de las Islas Baleares. Fue un éxito, tuvieron que poner *numerus clausus*, no todo el mundo podía hacer esta..., inclusive hubo funcionarios que reclamaron a la universidad porque no les habían dado plaza. Ustedes han sido incapaces de, estos estudios, trasladarlos a grado. El porqué no lo sé; el proyecto que han hecho no lo sé; la realidad es que hoy si no es a través de Valencia, Madrid, Barcelona o la Universidad a distancia no se pueden formar estos profesionales para tener el título y poder acceder a inspector o a más rango todavía dentro de la policía local.

En el año 2004 conseguimos de todos los municipios, de todos los municipios, la encomienda de gestión para que la EBAP fuese la que iniciara la convocatoria de plazas y la selección de alumnos. Hoy esto ha vuelto atrás, y ahora es cada municipio el que hace la selección de los aspirantes y luego utiliza la escuela, que tiene tres aprobados y hay que hacer un curso para ellos, (...).

Y mire, es verdad que ustedes ahora han arreglado unas instalaciones en Sa Coma para la Escuela Balear de Administraciones Pública, me parece que es, pero nosotros ya hicimos en Menorca, en Mahón, una sede permanente en la estación de autobuses, y yo puedo recordarle -no está ahora el presidente del Consell de Ibiza y Formentera, que entonces era

alcalde de Ibiza- mi entrevista con él en el año 2006, en el año 2006, no 2007, pidiéndole locales para poner la delegación de la EBAP en Ibiza. Ha llegado ahora el 2010, bienvenida sea, pero yo el 2006, si el alcalde de Ibiza, hoy presidente del consell insular, me hubiera dado locales, hubiéramos puesto delegación de la EBAP en Ibiza porque creíamos que era una injusticia que hubiera en Mallorca, que hubiera en Menorca y que en Ibiza no hubiera sede de la EBAP.

Consellera, yo, con toda la mejor voluntad del mundo, lo que sí que constato es que hoy hay en la policía local menos soporte de este gobierno que había en el 2007; que hoy los municipios para su cuerpo de policía, que prestan un gran servicio a la población, que son más de 2.600 los miembros del cuerpo de policía locales que hay en Baleares, no tienen la ayuda que tenían en aquellos momentos. Y mire, oiga, no me diga usted que han puesto ahora unos criterios para que todos los municipios tengan un policía local; ningún municipio que solicitó policías locales y turísticos, subvencionados por la conselleria, a ninguno se le denegó, evidentemente, si alguno pedía 40 y solamente teníamos 30 plazas, sólo podíamos dar 30 plazas, pero por persona, no porque fueran motivos (...) ayuda. Por tanto, todos han tenido en una comunidad autónoma, que somos la única en España, la única, que estamos tan concienciados que todos los municipios tienen o cuerpo de policía o cuerpo (...) de policía locales y turístico.

Por lo tanto, Sra. Consellera, yo creo que el balance es claramente negativo para la gestión de esta legislatura. Yo creo que las policías locales sintieron un apoyo, un refuerzo y un impulso en la legislatura 2003-2007 que este año, esta vez no lo han tenido. Y no lo digo yo, basta que usted pregunte a los alcaldes, inclusive a los de su partido; basta que usted pregunte a los miembros de los cuerpos de policía local o de policía local y turística para que le digan que no notan el refuerzo, el respaldo, el apoyo que tuvieron en la legislatura 2003-2007. Y yo a lo único que le animo es a continuar, porque toda la fuerza que le demos a estas personas va en servicio de los ciudadanos y va en servicio de las Islas Baleares.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, he de dir que em sembla molt bé que vostè amb la seva intervenció intenti fer un repàs del que va ser la gestió de l'anterior govern del qual vostè era titular en aquells moments d'Interior, però crec que aquest no és l'objecte del debat que ens du avui aquí, l'objecte del debat d'avui era el compliment de tota una sèrie de punts que jo li he intentat desgranar, però entenc que tampoc no era el seu objectiu.

Sr. Rodríguez, no perquè repeteixi moltes vegades el mateix passarà a ser cert, miri, els cursos, ja n'hi he fet una relació abans, s'han descentralitzat, es va fer a l'anterior legislatura i s'ha fet en aquesta. I actualment es realitzen els cursos descentralitzats des del dia 10 de gener a l'illa d'Eivissa, vostè pot repetir que no, però se celebren en aquests mateixos moments.

Quant a formació, hi va haver formació abans i n'hi ha ara i en continuarà havent-n'hi.

Encara que digui que ara els cossos de policia local no tenen el mateix suport per part del Govern, això és absolutament fals; miri si és fals que l'any passat, que vàrem firmar nous convenis, que els vàrem oferir a tots els ajuntaments per establir que, com a mínim, tots els ajuntaments poguessin tenir un policia turístic, si així ho desitjaven, i en molts casos són els propis ajuntaments els que renuncien a tenir determinades places de policia turística perquè no poden complementar la part que han d'abonar d'aquelles places. Per tant, el Govern el que no pot obligar a ningú, a cap ajuntament és a què o creï més places o pagui allò que no pot pagar. I a més, jo aniria més enllà, tenen més suport que mai si tenim en compte l'actual crisi econòmica, la davallada que han tengut els pressuposts a molts d'àmbits, si hi ha una partida que s'ha mantingut íntegrament, repeteix, íntegrament, ha estat la dels convenis de col·laboració amb els ajuntaments per donar suport o per a la contractació de les policies locals i turística, aquesta partida econòmica s'ha mantingut íntegrament. Per tant, no em digui que és que ara els cossos de policia local no tenen el suport que tenien en passades legislatures o amb altres governs, és absolutament fals.

I jo entenc, Sr. Rodríguez, que vostè defensi el model de policia turística que vostè va crear, si lo l'entenc, normal, però no em vengui a dir que és que no hi ha altra fórmula possible. D'Espanya, de l'Estat espanyol, l'única comunitat que té aquesta fórmula és les Illes Balears, però a vostè li sembla fantàstic i hi ha altres governs o altres formacions que pensam el contrari, però no només nosaltres, els propis afectats; Sr. Rodríguez, hi ha hagut mobilitzacions al carrer dels policies locals o turístics queixant-se d'aquest model, precisament per la inestabilitat laboral que això provoca, precisament perquè no és la millor condició d'un policia local que sigui interí tota la vida, aquesta interinitat és el que ha provocat precisament el model que es va crear a l'anterior legislatura.

Però bé, com que no hem vingut aquí a fer comparacions de la gestió, que al final això ho decidiran els ciutadans, quin model de gestió els agrada o no els agrada d'un govern, jo el que li he vingut a donar són dades objectives de la feina que s'ha fet en aquests darrers anys o en aquesta legislatura i de la part que em toca des que hi som jo en el tema de la policia local.

Com he dit, l'any passat vàrem firmar els convenis, repetesc, enguany es tornaran a firmar els convenis amb els municipis que així ho desitgin; que a dia d'avui ja ens hem posat en contacte amb tots els municipis i que hi ha ajuntaments, hi ha municipis que no desitgen, o que no poden, entenc jo que no poden econòmicament, assumir la part que els correspon, a pesar que el Govern ha mantingut íntegrament el mateix suport econòmic. Així que només em queda a dir que esperem que, amb la millora de la situació econòmica els propis ajuntaments puguin tornar a posar les partides econòmiques suficients per donar suport a les seves plantilles. No oblidem que aquesta és una competència municipal, que la competència que té el Govern en el tema de policia local és la coordinació de la policia local, però ni cream plantilles als ajuntaments ni les dotam, perquè això és una competència municipal.

Gràcies, Sra. Presidenta i gràcies Sr. Diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa.

Senyores diputats, senyors diputats, essent les quinze i onze minuts, i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions núm. 125, de dia 8 de febrer de 2011.

- Pàg. 5426 i 5433; Pregunta RGE núm. 401/11:

On diu: ... relativa a **política** turística.

Ha de dir: ... relativa a **policia** turística.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS